

If undelivered return to:

"GLASILO"

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.

Sworn circulation 18,000

Issued every Tuesday

Terms of subscription:

For members yearly \$0.84

For nonmembers \$1.80

Foreign Countries \$3.00

Telephone: Randolph 3912

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

Najveći slovenski sednik
v Zruženih Državah

Izhaja vsak torek

Ima 18,000 naročnikov

Naročnina:

Za člane, na leto \$0.84

Za nečlane \$1.80

Za inozemstvo \$3.00

NASLOV

uredništva in upravnništva

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Telefon: Randolph 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 34. — No. 34.

CLEVELAND, O., 23. AVGUSTA (AUGUST), 1927

Leto XIII. — Vol. XIII

Proračun za preureditev Henneberry poslopja.

Zadnjič sem obljubil, da bom poročal o proračunu preureditve Henneberijeve hiše za slučaj, da jo kupimo. Sicer ne moremo ničesar kupiti, dokler ne vemo, kaj bi nas preureditev veljala.

Med tem časom mi je dopisal brat glavni tajnik proračun, izdelan po arhitektu R. G. Hoenu, ki pokazuje vse stroške, kar bi jih bilo, da bi se ta hiša ali drugo nadstropje preuredilo v komoden urad (pisarno).

Pred seboj imam Blue Print in specificirano arhitekovo poročilo, kaj vse bi se imelo preurediti in kakšen material bi se imel rabiti. Tako je tudi označena velikost vseh sob, dalje nova vrata (vhod od zunaj v poslopje) in radi stopnic od spodaj do vrha, ki bi bile zgrajene kot same zase. Tudi elevator (vsepnjača) bi bil urejen v dobrem stanju in furnace (parni kotel). Pri tem je najbolj važna varnostna shramba (Vault) v velikosti 14x39 čevljev, veliki pisarniški prostori (General office) 48x15 čevljev, soba za zborovanje (Assembly room) 16x22 čevljev, tajnikova soba 12x13 čevljev, predsednikova soba 10x26 čevljev, privatna soba 8x8 čevljev. Pri vходу v drugo nadstropje bi bilo precej veliko hodišče (čakalnica), zatem je pred vhomom v pisarno druga soba v velikosti 6 1/2 x 9 čevljev; poleg elevatorja so toaleti in prostori za obleke uslužbencev.

Kakor kaže "blue print" (obris), je to nekaj tako izvrstnega, da bi si boljše urada ne mogli misliti. Zraven tega je dosti svetlobe in ozračja, ker so okna vseskozi. Prostora je v obilici za mnogo let, in razdeljeno je vse tako lepo po vrsti, da kaj boljšega bi si ne mogli omisliti, tudi če bi gradili povsem novi Jednotni urad.

Cena za to preureditev je označena kakor se glasi pismo kontraktorjev Vail & Lozar:

Joliet, Ill., August 13th, 1927.

Grand Carniolian Slovenian Catholic Union,
901 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Gentlemen:

Itemized estimate of labor and material for remodeling the building at 901 N. Chicago St., Joliet, Ill., in accordance with the preliminary sketches and specifications furnished by R. C. Hoen, Architect, Joliet, Ill., as follows:

Removing and replacing steel ceiling	\$ 50.00
Electric wiring	128.00
Painting	1,272.00
Steel work	700.00
Plastering	550.00
Mason work	1,749.00
Hardware	105.00
Mill work	554.00
Carpenter work	850.00
Rubber tile floor	1,300.00
Heating and plumbing	875.00
	\$8,133.00

NOTE.—Painting includes two coats of paint for the steel ceilings and one coat of paint for the elevator.

For the rubber tile floor on the third story add \$1,560.

Cena nikakor ne presega onega, kar smo že prej računali in s tem bi bilo doseženo vse, kar bi se potrebovalo za moderno preureditev.

Na moj poziv, da naj se oglasijo vsi, ki se zanimajo za to stvar, ali ki so "za" ali "proti" nakupu tega posestva, sem prejel zelo zanimivo pismo od sobrata Josip Stukelna, ustanovnika in prvega glav. predsednika K. S. K. J., izkušnega moža, katerega beseda tudi nekaj velja. Br. Stukel povdarja, da je cena tega posestva tako nizka, da ne veruje, da ga mi sploh moremo za tako ceno kupiti. Pravi, da je danes cena zemljišča na North Chicago cesti v Jolietu tako visoko cenena od mesta, da bi samo zemlja veljala več nego se nam ponuja celo posestvo. Pravi: Ako morete kupiti za tako svoto, le hitro kupite, predno bo kateri drugi posegel vmes! Tudi povdarja, da je poslopje vredno samo brez zemlje \$75,000.

Naj še tukaj navedem izjavo sobrata Anton Golobiča, bivšega blagajnika KSKJ. in sedanjega podpredsednika dr. sv. Jožefa št. 2 v Jolietu. Navedenec mi piše sledeče:

"Spoštovani sobr. predsednik: Kot bivšega blagajnika KSKJ. me veseli, ker čitam vaše dopise v Glasilu v zadevi vprašanja našega urada ali doma naše Jednote. Jaz se popolnoma strinjam z Vašim navodilom in upam, da bo večina članstva istega mnenja, da se kupi Sternovo (Henneberry) poslopje, ker ga lahko dobimo tako poceni, in tudi se znebimo starega doma, ker drugače bi istega težko prodali. Po moji skromni sodbi bi bil to najboljši korak za našo Jednoto. S spoštovanjem Vam udani sobrat A. Golobitsh."

Tako naj se oglasijo še drugi, ki so za ali proti! Še je čas! Naznanjam, da se bo vršil skupni posvetovalni shod v Jolietu dne 11. septembra popoldne. Vabljeni so vsi člani in članice, da se istega udeležijo v obilnem številu kolikor mogoče od blizu in od daleč, da se čuje, kaj misli večina vseh, in da bomo izvedeli, kako da se bo dala stvar financirati. Več o tem bo oznanjeno v prihodnji številki tega lista.

S sobratskimi pozdravi

A. Grdina, gl. predsednik.

CLEVELANDSKE NOVICE.

Umri je v sredo dne 17. avgusta ob 4. uri popoldne Frank Znidar, stanujoč na 15606 Holmes ave. star 33 let, po dvatredenski boleznii pljučnici, zadnje dni se nahajajoč v Glenville bolnici. Rojak Znidar je doma iz vasi Polje, fara Vodice, kjer zapuša še enega brata in eno sestro. V Ameriko je prišel pred 13 leti ter je delal več let v tovarni barv. Tukaj zapuša soprogo in dva otroka v starosti 2 in 4 let. Pred letom dni je družini umrla 5 letna hčerka Margaret. Rajni je bil član društva sv. Jožefa št. 169 K. S. K. Jednote ter Maccabees. Pred leti je bil podpredsednik dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Hudo prizadet družini naše globoko sožalje, pokojniku pa večni mir!

Dne 18. avg. je umrla nanagroma v Glenville bolnišnici Kristina Novlan, rojena Prelogar, v starosti 23 let. Rojena je bila v Clevelandu ter je bila članica društva Collinwoodske Slovenke št. 22. S. D. Z. Tukaj zapuša žalujočega soproga in dve leti staro hčerko, očeta in tri sestre, ona je poročena Fannie Owens. R. I. P.

—Dne 17. avgusta zjutraj ob 2. uri je umrl Anton Klemenčič v starosti 54 let, stanujoč na 13321 Kuhlman Ave. Pokojni je doma iz Grčarevca pri Planini na Notranjskem, kjer zapuša še eno sestro in enega sina. V Ameriki je bival 24 let in zapuša tukaj soprogo in dva sina, Franka in Antona, in tri hčere, Marijo Stella, Agnes Zakrajšek in Jennie Bavec. Bil je član društva "Sv. Evstahija" in dr. "Srca Jezusovega." Naj mu bo lahka ameriška zemlja!

—V mestni bolnici je premnul za pljučnico rojak Ludvik Zadnik, stanujoč na 6230 Carl Ave. Doma je bil iz vasi Pergarje na Primorskem, kjer zapuša dve sestre, tukaj pa žalujočo soprogo, tri sinove, in enega brata. Pokojni je bil star 42 let ter je bil član društva št. 1 SDZ. Družini naše sožalje!

—V četrtek popoldne je umrl 13-letni Leo Troha, stanujoč na 920 E. 200th St. Prizadetim naše sožalje.

—Prihodnjo nedeljo popoldne bo pa treba pohiteti v naš sosedni Euclid na 222. cesti! Oni bi imelo kar dvoje naših društev svojo prireditev. Naše znane in vrle Magdalene (dr. št. 162) so za ta dan najlepe prostore na Strumbljevi farmi kjer se vrši njihov piknik. Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ. ima pa v slovenski cerkveni dvorani na 222. cesti svojo prvo veselico z bogatim sporedom: petjem, govori gl. uradnikov, domačo godbo, plesom in ribolovom za mladino. Začetek ob 2. pop. Da bo vsem ustreženo, pojdimo najprvo na prireditev dr. sv. Kristine, po tem pa na piknik društva sv. Magdalene!

Sacco-Vanzetti usmrčena.

Boston, Mass., 23. avgusta.—Ker je bil zadnji apel zagovornika na smrt obojenih Italijanov Sacco in Vanzetti — na najvišje zvezno sodišče brezuspešen, sta bila označena dva obsojena danes zjutraj usmrčena na električnem stolu; usmrtili so tudi morilca Celestino Madeirosa.

Madeiras je umrl ob 12:09, Sacco ob 12:19. Vanzetti pa ob 12:26.

Nihče izmed teh se ni hotel pred smrtjo spraviti z Bogom. Sacco in Vanzetti sta neposredno pred smrtjo še vedno trdila, da sta nedolžna. Zadnje besede Sacco-ta so bile: "Živela anarhija!"

S tem je bil zaključen zadnji akt dolgotrajne (sedemletne) borbe označenih dveh anarhistov za pomilodčenje.

Slika predstavlja Miss Mildred Doran, učiteljico iz Flint, Mich., in Angie Pedlar, ki sta se udeležila zrakoplovne tekme iz Oakland, Cal., do Honolulu in sta se medpotoma ponesrečila nekje na morju. Vsako iskanje za njima je ostalo brez uspeha.

Rekordni plavač.

Dover, Anglija.—Pred nedavnom je podjeten Anglež Edward Temme preplaval angleški kanal v 14 urah in 29 minutah. S tem je prekosil znano Američanko Gertrude Ederle za 2 minuti. Lansko leto, dne 5. avgusta je navedenka kot prva ženska preplavala ta kanal v 14 urah in 31 minutah. Rekord pri preplavanju označnega kanala je pa dosegel lansko leto francoski pek George Michel iz Pariza, ki je preplaval angleški kanal v 11 urah in 5 minutah.

Slavnost 30-letnice slovenske fare v Pittsburghu.

Kakor nalašč na ta dan, dasiravno je bilo nebo zjutraj oblačno, so se razpodili oblaki kmalu po osmi uri in pokazalo se že žarko sonce in Slovenci ter Slovenke v Pittsburghu so zaznali, da je to njih veleposmehben dan, ko njih fara obhaja 30-letnico. In tudi če bi ne bilo tega lepega solca, bi rojaki — kljub temu znali, kaj se bo godilo v nedeljo, ker v soboto popoldan so korakali po Butler cesti naši zavedni primorski Slovenci in peli našo slovensko pesem. Oglasili so se zvonovi in slišali pritrkavanje, da se ti je zdelo, da si v domovini, ko narod praznuje svoje veliki dan. Vsi slovenski časopisi so poročali o tej slavnosti — ker ljubijo in spoštujejo rojake, ki žive v Pittsburghu in njihovega dušnega pastirja Rev. Josip Skurja.

V nedeljo zjutraj so zopet zabrneli zvonovi in ljudstvo je hitele v cerkev k mašam, da stori svojo versko dolžnost ob takem veleposmehbenem dnevu — tridesetletnici slovenske fare. Tudi iz Clevelanda nas je obiskalo več na povabilo našega nezabnega prijatelja in dušnega pastirja Rev. Josip Skurja.

Ob pol enajsti uri je bila slovesna glavna sv. maša, katere so se udeležila vsa katoliška društva ter rojaki od daleč in bliž. Pri slovesni službi božji je pomagalo več duhovnikov iz sosednih fara ter slovesnost je povzdignila lepa latinska maša sv. Rože. Med sv. mašo je govoril slavnostni govor domači g. župnik Rev. Josip Skur, katerega vsebina je na kratko sledela:

"Čuvaj svoj zaklad," rek sv. pisma. Ustanovitelji te fare so meli težke ure, da so sezidali ta hram božji, v katerem se danes nahajamo. Koliko težav in težkih ur je bilo prestatu cerkvenim možem in duhovnom v teh 30 letih. Rev. Josip Zalokar, dasiravno je bil župnik drugje, je vendar skrbel tudi za Slovence v Pittsburghu. Prvi župnik je bil Rev. Janez Bezeljak. Rev. Janez Kranjec je postavil to župnijo na noge. Rev. J. Kranjca je nadomestil Rev. J. C. Mertel. Koliko se je on trudil za to faro, je nemogoče popisati. Omenim naj le ustanovitev šole, v katero danes pohaja 326 otrok. Žele bi, da bi bili ti duhovniki še vsi pri življenju in da bi bili danes prisotni tukaj. Čast in slava jim!

Za Rev. Mertelom sem jaz nastopil to odgovorno mesto. O sebi nočem govoriti, moje delo je živa priča, da se trudim in žrtvujem vse, da bi se ohranilo in čuvalo malo seme, ki je bilo zasejano na tej sveti zemlji in ki je vzrastlo, ter se razvitalo tek trideset let. Mi vsi smo poklicani, jaz kot duhovnik prvi, cerkveni možje in verniki, da gledamo in čuvamo zaklad sv. vere in da storimo vse za procvit naše župnije. Vas vse kličem, očete in matere, mladeniče in mladenke, da stopite skupaj in sodelujete za procvit naše fare. Dragi Slovenci, pod to nebesko streho so se odzvali vsi vaši veseli in žalostni dogodljaji. Tukaj je bilo kršče-

nih 3,932 otrok, poročenih je bilo 1,300 parov in iz te cerkve smo spremili 755 faranov k večnemu počitku. Koliko solz je bilo tu obrisanih in src potolaženih. Zato je naša dolžnost, da se žrtvujemo še vnaprej za prospeh te fare in Bog vam bo stotero povrnil vaše žrtve.

Opoldne so pripravile prijazne pittsburske kuharice okusno kosilo za povabljenе goste in lepa pittsburska dekleta so jim stregla pri obedu. Iz njihovih rudečih obrazov bi ne mogel sklepati, da žive v mestu večnega dima. Rad bi omenil vsa imena teh zavednih Slovenk, pa mi je žal, da jih ne vem razven ene, ki je stregla nam Clevelandčanom zala Zali-Rojanec. Samo škoda, da nas ni bilo kaj več iz Clevelanda, ker je bilo preskrbljeno še za več. Ker imajo v Pittsburghu drugačen mošt, kot pri nas v Clevelandu, smo občutili njegovo žgačkanje po grlu ter tudi v glavi vsled tega smo se podali vrh Pittsburskega hriba po tisti znanih stopnicah, ki pravijo, da jih še noben človek ni pravilno sestel. Ker sva pa z mojim tovarišem sčela Mr. Globokarja iz fare

Rev. Omeniti nama je povedal, da jih je on štel za časa konvencije K. S. K. Jednote, ko je vsak večer bežal pred večnim mom in rekel je, da jih je naštel natančno 394. Ko smo mi pripeli vrh griča, nam je srce tako mučno bilo, da z najboljšimi instrumenti ne bi mogli sešteti njihovega udarca. Prepetalo nam ni drugega, kakor da smo si slekli naše suknjiče in se stegnili po zeleni travi — če jo smemo tako imenovati!, dokler se niso pomirila naša nemirna srca. Če bi ne bilo dima in da bi se svetila vrh gore bela cerkva, bi mislil, da sem v domovini.

Odšli smo zopet v nižavo po drugih, okrog 500 broječih stopnicah in prišel je čas, da bi morali odpotovati z našim izletniškim vlakom nazaj v lepi Cleveland. Naš gostitelj Rev. Josip Skur pa nas je pregovoril, da naj ostanemo za večerni farni banket, češ, tam bo vse navzoče "kar laže inu grje."

Povedal nam je tudi, da na obloženih mizah ne bodo samo piške, kure in teletina; ampak tudi pristna pečena belokranjska jagnjetina ter še kaj za zalit, in tako smo ostali tamkaj. Nato pa je prišla večerja. Zgodilo se je, kakor je rekel gospod. Pri večerji so bili navzoči Rev. Sorič, Rev. Dejon in drugi. Društvo "Prešeren" je zapelo več krasnih pesmi, za kar se jim mora tem potom dati priznanje. Kakor že opoldne je tudi večer nastopil kvartet malih dečkov, katere je na klavir spremljala Mrs. Antonija Skur. Pesem "Soči" in več drugih so pela tri slovenska dekleta. Pohvala gre tudi njim.

Vladalo je veselo razpoloženje in ljudstvo se ni moglo načuditi lepim slovenskim melodijam.

Nastopilo je več govornikov, med njimi tudi naš slovenski advokat Mr. A. J. Žužek, Clevelandčan, ki je v zneženih besedah govoril o bratstvu, vzajemnosti in dolžnostih, ki jih imamo eden do drugega, do družbe in do cerkve, v katere apostolstvo verujemo. Navzoči so govornikom burno aplavdirali in ko je prišel čas počitka, smo se razšli s trdnim upanjem, da se skoro zopet vidimo. Bog živi!

POZOR ČITATELJI GLASILA

Ameriškim Slovincem gotovo še dobro znani Rev. Dr. Hugo Bren O. F. M., sedaj bivajoč v Ljubljani je te dni poslal uredništvu našega lista daljši spis "Najstarejši slovenski naseljenci v Ameriki," katerega bomo od tedna do tedna priobčevali. Prvi del tega spisa je priobčen danes na 4. strani.

Častiti gospod pisatelj omenja že v svojem predgovoru, kaj ga je napolnilo do tega, za nas, ameriške Slovence gotovo zelo zanimivega spisa. Na podlagi zgodovinskih dokazov in temeljitega študiranja nam g. avtor predstavlja prvo Slovenko, ki je prišla že pred 90 leti v našo novo domovino. Tako so navedeni tudi drugi stari naši pionirji, o katerih se do danes še ni dosti vedelo. Zanimivo je pri tem tudi poročilo, da je bil že pred 72 leti v mestu Detroit, Mich. naseljen eden izmed naših rojakov.

Cenjene čitatelje opozarjamo, da naj pazljivo čitajo in zasledujejo ta zanimivi spis. Č. g. pisatelju pa iskrena hvala za njegovo delo in naklonjenost našemu listu!

Ugleden joljetski pionir umrl.

Dne 11. avgusta je umrl v Jolietu ugledni rojak Stefan Kukar, stanujoč na 1210 N. Broadway cesti. Podlegel je poškodbam, ker je bil še pred tremi meseci pobit od avtomobila. Dne 9. maja zvečer ob 10. uri, ko je šel na delo, ga je nesreča zadela samo par sto korakov od njegove hiše; od takrat se ni več dvignil iz postelje. Poškodovan je bil na rebrah in hudo od znotraj. V bolnici je bil potrpežljiv in udan v voljo božjo, previden večkrat s sv. zakramenti in na zadnjo uro. Bil je 60 let star; rojen je bil v vasi Prbiše, župnija Semč v Belokrajini. Zapuša žalujočo soprogo Mary in eno sestro Uršulo Kambč. V Ameriki je živel 35 let in bil star pionir v Jolietu. Bil je zelo delaven na društvenem polju; to zlasti priča, ker je bil član več katoliških društev. Spadal je k društvu sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote, k društvu sv. Družine, k društvu Zrinski Frankopan H. B. Zajednice, k društvu sv. Martina W. C. U. in k društvu sv. Imena. Zavarovan je bil tudi pri Steel Mill Life Insurance. Pokojnik je bil leta 1895 delegat na prvi konvenciji K. S. K. Jednote v Towerju, Minn., in potem še na štirih glavnih zborovanjih Jednote. Zaposljen je bil dolgo vrsto let pri Steel Mill Corporation kot janitor in deputy šerif. Pogreb se je vršil 14. avgusta ob 3. uri iz cerkve sv. Jožefa ob obilni udeležbi društvenih sobratov in faranov, kateri so ga spremili do hladnega groba na mirodvor sv. Jožefa. Blag mu spomin!

nosti in dolžnostih, ki jih imamo eden do drugega, do družbe in do cerkve, v katere apostolstvo verujemo. Navzoči so govornikom burno aplavdirali in ko je prišel čas počitka, smo se razšli s trdnim upanjem, da se skoro zopet vidimo. Bog živi!

Frank Turek.

Društvena naznanila in dopisi

VABILO NA PIKNIK

Prihodno nedeljo dne 28. avgusta bo društvo sv. Franciška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., priredilo velik piknik v znanem Rivals parku ob N. Broadway St., Joliet, Ill.

Na tem pikniku bo tudi žogometna igra (baseball), kajti vrli waukeganski igralci pridejo k nam, da se zopet spoprimejo z našimi žogometnimi igralci. Ker bo na našem pikniku baseball, zato je prav uljudno vabimo naše glavne uradnike in uradnico iz bližnjih naselbin: Waukegan, Chicago, South Chicago, Rockdale in Joliet, da bi se udeležili našega piknika in žogometne igre naših vrlih igralcev.

Nadalje uljudno vabimo vse soproste in soproste iz sosednih naselbin: Rockdale, Aurora, Summit, Chicago, South Chicago, West Pullman; posebno pa še Waukegan, od vas pričakujemo največje udeležbe, ker boste pripeljali svoje vrle igralce s seboj.

Prav iskreno vabimo vse člane in članice našega društva, da se udeležite piknika v velikem številu in pripeljete svoje družine in prijatelje s seboj; čim več nas bo, bolje se bomo zabavali.

Posebno pa še vabimo vsa cenjena društva iz Joliet in vse cenjeno občinstvo in naše brate Hrvate, da se udeležijo našega piknika; kakor se čuje, bo to zadnji slovenski piknik v Jolietu. Zatorej pridite vsi, da se še enkrat prav po domače razveselimo. Pripravljeno bo za vse in vsega dovolj; za plesalželjne bo igrala izvrstna godba, za suha grla bo preskrbljeno z dobrim ječmenovcem in kalifornijsko kapljico, tudi dobre pečenke ne bo manjkalo. Za najboljšo potrebo vam jamči odbor.

Torej na veselo svidenje na našem pikniku v nedeljo dne 28. avgusta. Vše vnaprej se vam zahvaljujemo za veliko udeležbo in vam kličemo: Iskreno dobro došli!

Odbor.

URADNA IZJAVA

Društvo sv. Lovrenca, št. 63, K. S. K. Jednote, Cleveland, O., je vzelo na seji dne 14. avgusta v pretres zapisnik polletne seje glavnega odbora, ki se je vršila od 18. do 23. julija, 1927.

V omenjenem zapisniku se tudi čita nezaupnico sobratu Ivan Zupanu, uredniku Glasila K. S. K. Jednote; to pa z namenom, ker je priobčil v Glasilu članek z dne 19. julija 1927 pod naslovom: "Rešimo vprašanje Jednotinega doma."

Naše društvo pa izreka uredniku radi dotičnega članka popolno ZAUPNICO, ter POHVALO. On se takorekoč zaveda, da je sklep konvencije več nego sklep deseterice glavnih uradnikov zbranih na polletni seji. Vprašati bi se imel glavni odbor: Kdo je sklepal na konvenciji glede vprašanja Jednotinega doma in kdo ga je reševal? Ob splošnem glasovanju, ali omenjeni uradniki ali splošno članstvo?

Upajmo, da se politika ne bo peljala vsaj dolgo ne! Zakaj se sploh konvencija vrši, ki stane toliko denarja, ako se konvencijnih sklepov ne vpošteva?

Prečitano na seji dne 14. avgusta, 1927.

Anton Globokar, predsednik,

Anton Kordan, tajnik,

Ignac Godec, blagajnik.

(Društveni pečat)

IZJAVA

Naše društvo sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill., je na svoji mesečni seji dne 14. avgusta sklenilo, da ne voli na sedanje glasovnice za Jednotin dom, ampak se strinja s sklepom in določbo zadnje konvencije, to je da naj se stari dom popravi. Mi smo mnenja, da je ta sklep konvencije še vedno v polni moči, dokler se istega ne prekliče potom referendumu.

Peter Kobetich, tajnik.

IZJAVA

Naše društvo sv. Roka, št. 113 K. S. K. Jednote, Denver, Colo., je na svoji minuli redni seji dne 8. avgusta sklenilo, da se ne strinja s temi glasovnicami, ker stvar ni na jasnem in da se ne voli na te glasovnice. Naše društvo je mnenja, da naj se vpošteva sklep zadnje konvencije glede poprave Jednotinega doma.

Joseph Erjavec, predsednik,
Frank Okoren, tajnik,
Marko Sodia, blagajnik.
(Društveni pečat)

IZJAVA

Društvo Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis., je na svoji redni seji dne 14. avgusta sklenilo, da se ne strinja s temi glasovnicami. V nadomestilo glasovnic je bilo soglasno potrjeno, da se naj postavi novi Jednotin urad kakor je bilo izjavljeno in priporočeno že večkrat v Glasilu. Ako se članstvo ne more zediniti za zgradbo doma, se naj vpošteva sklep zadnje konvencije, da se sedanje prostore glavnega urada popravi in dozida varnostno shrambo.

Mary Turk, predsednica,
Mary Godec, tajnica,
Rose Carek, blagajničarka.
(Pečat društva)

ZADNJI KLIC

na piknik društva sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O. Prihodno nedeljo, to je 28. avgusta se vrši piknik društva sv. Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. Jednote na Strumbeljevih prostorih, 1090 E. 222nd Street.

Članice in vse druge Slovence in Slovenke iz St. Clairja, Collinwooda, Newburga uljudno vabimo, da se s svojimi družinami udeležijo ter preživijo dan v prosti naravi in veselju in zabavi med prijatelji in znanci. Na plan, VSI, ki ste prijatelji veselja, k prav pristni slovenski zabavi Magdalenc. Ne bo vam žal, ker skrbele bomo, kar bo najbolj v naši moči, da bo vsak izmed vas zadovoljen. Torej vsem na svidenje!

Marija Hochevar, tajnica.

Društvo Presvetege Srca Jezuscega, št. 172, West Park, O.

Na zadnji seji našega društva je bilo sklenjeno, da se korporativno udeležimo slavnosti blagoslovitve zastave društva sv. Helene, št. 193, K. S. K. Jednote v Collinwoodu, dne 4. septembra. Vsed tega smo premenili sejo na dopoldne, dne 4. septembra ob 9:30. Zjutraj naj grede vsi člani k 8. sv. maši, potem pa v dvorano Jugoslovanskega Narodnega Doma, dopoldne pa kar mogoče vsi v Collinwood. Ob 1. uri gremo iz West parka, da pridemo pravčasno v Collinwood.

Torej seje v nedeljo popoldne 4. septembra ne bo, ampak dopoldne isti dan ob 9:30; popoldne pa vsi v Collinwood! Pozdrav

Josip Grdina, tajnik.

VABILO

na prvo plesno veselico,

katero priredi društvo sv. Alojzija, št. 179, Elmhurst, Ill., v nedeljo dne 4. septembra v Je-stram Grove, Hillside, Ill.

Zato se vsa sosedna društva uljudno vabi, da nas polnoštevilno posetijo gori omenjeni dan, da se skupno pozabavamo v tem prijaznem kraju. Pridite, da se še enkrat skupno razveselimo pred zimo zunaj na prostem. Razvedrila bo dosti, tako tudi dobre jedi in fine pijače za vsakega lačnega in žejnega; za plesalželjne bo svirala izborna slovenska-hrvatska godba; torej nabrusite pete za ta dan!

Še enkrat se uljudno obračamo na vsa chikaška slovenska društva, tako tudi iz Joliet in Rockdale, da bi se kar je najboljši mogoče v polnem številu udeležila te naše prireditve.

Na veselo svidenje dne 4. septembra, vam kličemo in ostajamo s sobratstvom zdravom

Društvo sv. Alojzija, št. 179,
Joseph Komei, tajnik.

Iz urada društva Kraljica Majnika, št. 194, Canonsburg, Pa.

Tem potom naznanjam vsem cenjenim rojakom in rojakinjam v naselbini in okolici, da goriomenjeno društvo priredi veselico dne 27. avgusta t. l. v prostorih društva sv. Jeronima, št. 153. Na to prireditve ste vsi prav uljudno vabljeni od članic našega društva. Preskrbljeno bo za vse: lačne, žejne in plesalželjne, ker bo za slednje svirala slovenska godba. Začetek ob 6. uri zvečer. Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Frances Mohorich, tajnica.

PUEBLSKE NOVICE.

Pueblo, Colo.

Rad berem, ko pridejo dopisi od naših slovenskih naselbin, tedaj naj se časih oglasi tudi naš kraj. Saj bi morali naši Puebločani bolj pogosto dopisovati, pa kakor se rado zgodi: jih je več, ki bi lahko, ali vsak se zanaša na drugega in se tako nikdo ne zavzame.

Nedavno obiskal sem bližnjega sosedo, nekdanjega Koloradčana, Rev. J. Peršeta in njegovo čredico v Kansas City, Kans. Duhovnik rad drugod kaj pogleda, da se doma popravlja, kar je vedno potrebno. Častiti sobrat me je povabil, naj počitnice pretrgam ter mu pomagam za 40urno pobožnost, kar sem storil prav rad, ker vem, da mi slov. duhovniki posebno v zahodu težje dobimo pomoč za take stvari.

Veselijo me je, da pridne rojake tudi vročina ni odvrčala od svoje verske potrebe. Spodbudljivo je res bilo videti farane prihajati k molitvi pred sv. Rešnjem Telu, k pridigam in sv. zakramentom. V mali župniji veje pravi duh. Župljani želijo čakajo vsega dne, ko se bo opravljalo v krasni novi cerkvi. Častno je res in posnemanja vredno to imenitno podjetje. Prostor je izbran na lepi višini, da se ponosna cerkev kaže daleč naokoli, rekel bi, po celem mestu. Stavba je strogo umetna v bazilika slogu, dosti drugače od drugih cerkev, tako da je vsak radovedno ogleduje. Sezidana je iz trdnih in lepih opek in še močno okrašena z belim kamenjem. Enako je delo pri dičnem župnišču, ki bo zares dostojno in prilično stanovanje za č. g. Peršeta in njegove naslednike. Mislilo se je za dolgo, dolgo prihodnost.

Ceravno je bilo treba in je še treba veliko pozhrtvovanja, vendar se vse prestane. Lepota cerkve vabi ljudi k verski dolžnosti in mili Bog vedno blagoslavlja blagi trud svojih služabnikov. Nikjer, nikdar ne bodo pogrešali milodarov, da siravno jih je malo bolelo; to nam obeta sam Bog. Misli!

sem si! kjer jih je bolj malo, se ne zgodi tako lahko, da bi se mrzeli farani skrivali za hrbtno drugih. Vidijo, da je vsak potreben. Mrzleje potegnejo za seboj in, še mrzli se ogrejejo. Oj, kaka dobrota za te onemogle in njih otroke!

Ker sem bil že blizu, obiskal sem tudi dva samostana našega reda, St. Benedict's in Conception. Tam so začeli pred 50 leti, kar moramo mi, O.S.B., sedaj v Coloradi. Pred pol stoletja je prišla kopicca benediktinskih duhovnikov in redovnih bratov, kjer so orali ledino. — Pripovedovali so mi, kako so se naselili tam brez vseh sredstev ter so gledali pred seboj vse pustino in divje. Divjačina je bilo obilno, tudi še Indijanci; naselnikov prav malo in vse siromakno. Novonaseljenci iz katoliških dežel so sprejeli veselo redovno družino, ker so upali in želeli napredka v dušnih in časnih potrebah. Sedaj so tam prostori na obeh krajih za 600 dijakov, zavod višje odgoje vsake vrste. Opatiji imata cerkve, da je kras za okolico in na vseh straneh se vidijo ponosni cerkveni stolpi, ki kažejo ljudem pot v nebo. Še več. V samostanih bratje opravljajo razna rokodelstva in v bližini je razno umetno kmetijstvo; zemlja usušena kjer treba, ali voda napeljana, kakor potrebno; sadno drevje in vinogradi, tako da si kaj lepšega človek misliti ne more.

Prišlo mi je na misel, kar je zapisal nekatoliški znameniti zgodovinar Hallam: Kmetijska uredba (Restoration) cele Evrope je prišla večinom od menihov. Ali kakor jih slavi enaki učnjak, Soam Mosheim, tudi nekatoličan, vendar mož brez predsodkov, ki pravi: Kjerkoli so prišli ti redovniki, so spreobrnil pustinje in obdelano deželo; bavili so se z živinorejo in poljedelstvom; te pridne rojake so usušili močvirja in obdelale gozdove. Velik del Evrope so spremenili v rodovitno deželo. Kmetijstvo in veronauk je bilo kar zvezano.

Prav nič drugače ni bilo v Kansasu in Missouri, v benediktinskih samostanih, katere sem imel priliko obiskati. Razveselil sem se, ko sem videl med bratmi tudi Jugoslovane. Brati so se izrazili tako zadovoljno: Saj imamo mi, redovni bratje, vse kakor duhovniki v samostanu in Bog pa tudi ve zakaj smo se posvetili temu stanu.

Občudovanje srečen uspeh pol stoletja v teh dveh benediktinskih opatijah, sem dejal sam pri sebi: Dobro, da smo postavili pri Canon City opatijo sv. Križa, tam med coloradskim gorovjem. Malo nas je, pa ljubji Bog nam jih pošlje kaj več, in kar je bilo mogoče dovršiti drugod, smemo upati in moramo se potruditi ravno tako pri nas. Prilika je ugodna, potreba je velika, Bog nas rad spremlja s svojim blagoslovom.

Kakor hitro sem se povrnil domov, smo se jeli meniti s farani, ki vedno kličejo: naprej, naprej, da bo treba kaj za jesen. Zmenili smo se, da kaj vrednega priredimo na Zahvalni praznik, to bo novembra 20., 22. in 24. Polne roke dela seveda, vendar tudi kup veselja in radovanja.

Pojdi, da vidiš! Mr. John Germ in John Butkovič sta opazovala skrbno, ko sta bila na East na vzhodu nedavno, kako se deluje na slov. in hrv. farah. Bila sta polna navdušenja in blestečih idej. Učimo se vedno od drugih. Uporabili bomo vse kar paše, saj ne bomo plačevali nič od patentov. Kjer je entuzijazij, kipeče navdušenje, tam vse gre, vse namazano, vse nabasano. Teče in postrelja vse težave, vsa nasprotstva.

St. Mary's Choral Club, ko-maj čaka Rev. Ignatiusa OSB., ki je moral odpotovati na East za nekaj tednov. Vedo, da bi jih ljudje radi slišali v cerkvi, pa tudi pri našem Fall Festival.

Slednjic sta se pokorajžnila dva mladeniča, da se gresta učiti v Creton University, Omaha. Obadva vzameta Farmacy. Mr. Andy Prince je izvrstno dovršil High School in še več in ravno tako Mr. Pete Čulig ml. Pete Čulig se posebno močno zanima za KSKJ, kakor njegove oče, zato posluje letos kot tajnik dr. sv. Jožefa.

Benediktinski College bo odprl svoje višje šole letos šele drugo leto. Lani sta bila naših samo dva: Ven. Fr. Anthony Roitz, O.S.B., v modroslovju in bogoslovju, in Mr. Fr. Gnidica, ki je spretno dovršil prvi letnik višje odgoje v High school. Kakih pet fantov, naših graduantov, bi bili prav sposobni za Holy Cross zavod. Čim več je vredno, tim težje se človek odloči. Prav malo dati in prav veliko dobiti, tega človek išče. Good bargain. Pocen kupiti največkrat drago plačati. Ker se doma nič ne zapisuje, koliko je stroškov za vsako osebo pri mizi, tedaj se misli: nič več ne stane, če je eden več pri mizi. Natančno računstvo bi ti pokazalo vse drugo. Tako se starišem dozdeva, ako hodi doma v High school, ne stane nič kaj, vsaj ima hrano doma. Zmota. Tudi se nič ne vzame v premisel, da se fant v zavodu nauči dvakrat in trikrat toliko, kakor pa v domači High school. Ves čas se porabi in ga dvigajo, pozivajo in navdušujejo od vseh strani. Pred 46-letji prišedši čez veliko lužo, sem našel blizu 40 slovenskih fantov v St. John's University, Collegeville, Minn. Skoraj vsi so si morali sami zaslužiti za šolstvo. Kar po vrsti so postali uspešni trgovci, namredni in ugledni kamor so prišli. Povsod so slišali: višje, višje, hodi višje. Kmetijstvo je brez vsega dvoma podlaga blagostanja v deželi, ali višje šolstvo je pa poživiljajoča duša. Cash šteti, to je vseč človeški domišljavost, Cash denar ven šteti strašno bolj, vendar uživati vsako stvar na svetu, nam pri- naša več prijetnega užitka kot Cash denar — trda kovina in papir. Rad bi videl, ponosno bi bilo za nas, če bi bilo drugo leto več Slovencev in Hrvatov v našem novem zavodu Holy Cross Abbey.

P. Cyril Zupan, O.S.B.

Kansas City, Kans. — Naj mi bo dovoljeno, da se javno zahvalim za uljudnost in potrebo, ko sem bila na obisku pri moji sestri Ani Majerle v Chicago. Lepa hvala Mr. in Mrs. Zihherl in družini Stanko, ki so me z avtomobilom vozili in pokazali vso South Chicago in me še drugi dan zabavali. Hvala za lep sprejem družini Maletič kakor tudi družini Jakše in družini Slobodnik. Prav lepo zabavo smo imeli v South Chicago, ki mi ostane v prijetnem spominu.

Ogledala sem si tudi zapadni del mesta Chicago, oziroma slovensko naselbino sv. Štefana. Udeležila sem se treh sv. maš, in tako mi je bila dana prilika videti moje sošolce in sošolke, nakar sem bila povabljena na vse strani; toda žal, da mi ni čas dopuščati vse obiskati.

Po sv. maši smo jo krenili na božjo pot v Lemont, kamor nas je pripeljal na svojem lepem avtomobilu dobro znani trgovec Mr. Štajer v spremstvu Mrs. Štajer. Slo nas je veliko, med temi so bili Mr. in Mrs. Štefan družina Starc, družina Asich in družina Baskovec. Po cerkvenem obredu smo se pa prav po domače zabavali na prijaznem gričku, kajti miza je bila obložena z vsemi dobrimi jestvinami.

Ne smem pa tudi pozabiti izreči zahvalo za lep sprejem in potrebo družini Zivalich in družini Kure. Torej še enkrat najlepša zahvala vsem skupaj; ohranila vas bom vedno v blagem spominu.

S pozdravom

Marija Gustin,
301 Orchard St.

Izlet z našimi žogarji.
(Konec)

Pittsburghani, tako tudi ostali Pennsylvančani imajo vedno nekaj posebnega ali "ekstra"; postali so že tako praktični in ekonomični, da štedijo celo pri času, oziroma poletni dnevi svetlobi. Zjutraj vstanejo za celo uro prej kot mi Clevelandčani, zvečer grede pa spat menda že s kokosi vred? Koliko denarja so vsled tega časovnega varčevanja že znosili v Melonovo banko, ne vem; vseeno morajo biti pa dobro denarno podkovani in petični, kajti že star slovenski pregovor nam veli: "Rana ura, zlata ura." — Da, marsikak Pittsburghan nosi v svojem žepu ali na levi za- pestnici zlato uro, če jo je kupil in plačal; sicer se pa taka roba dobi tudi "na kredo."

Jaz ne polagam dosti važnosti na ta izrek, ker zame ni praktičen. Vstanem vsak ob 6. po clevelandskem času, počivat grem pa tudi kmalu. Imel sem svoječasno požaleno uro, pa mi jo je pred tremi leti neki nočni umzovč s hlačami vred odnesel. Od tedaj naprej ne dam dosti za take ure. Raznih javnih ur je na našem slavnem St. Clairju toliko, da človek lahko živi tudi brez žepne ure; pri tem si prihrani strah pred tatovi, navijanje in stroške poprave.

Druga posebnost v Pennsylvaniji so takozvane "višnjeve" nedelje (Blue Sundays). Tam so tako utrjeni vsled dela, da mora ob nedeljah vse počivati, rado ali nerado. Tako počiva tudi vsa trgovina. V Pittsburghu ne moreš ob nedeljah kupiti niti za en nikelj sladole- da, ne smodke, ne kaj drugega, ker so vsi lokali zaprti. Uboga mladina, ker ne more plesati in ne gledati kino slik v gledališčih. Tako je tudi ves šport prepovedan; žogometna igra, golf, tennis, kegljanje, boksanje, lov, ribolov itd. No, glede ribolova se ne morejo naši rojaki na Butler St. nič pritoževati, kajti stavim, da v bližnji grdi Allegheny reki ne ujameš ribe, če bi držal celo leto mrežo v vodi. Če je kopanje (plavanje) ob nedeljah v Pennsylvaniji tudi prepovedano, tega ne vem. Morda? Če čas bodo fanatični "kvekerji" iz Pennsylvanije še tako daleč dovedli, da gospodinjne ne bodo smele ob nedeljah postiljati, pometati in ne kuhati ali umivati posode. Bodimo torej srečni in veseli, da živimo v državi Ohio.

Dne 7. avgusta so imeli naši pittsburski rojaki okrog 80 Clevelandčanov v gosteh; večinoma mladine, fejest fantov in zaver deklet. Na Union postaji so nas vse pričakovali kot bi došli na kako konvencijo; potem pa hajd naravnost v Slovenski Dom! Drvili smo tam po Butler St. kar po 45 milj na uro. Bil sem celih sedem ur v pittsburskem mestu, pa nisem videl niti enega policaja; menda se tudi oni držijo "višnjeve" postave?

Naše športarje in njih spremeljalke so za kosilo dobro pogostili v Slovenskem Domu; okrepčali so se tako fino, da so potem lahko zmagali. Omenil sem "Slovenski" Dom. Da, v resnici se blišči danes na prole- ju one stavbe zlat napis — "Slovenski Dom — Slovenian Auditorium;" označbo "Kranjsko" so nedavno zavedni narodnjaki zavrgli, kajti to ime je minula svetovna vojna spravila zavedno s površja. Vsaka stvar ima svoj konec, tako je

tudi beseda (Kranjsko) Sloven- ski Dom po dolgih 15 letih izginila. Čast vam in priznanje zato! Morda bodo ob 30 letnici ustanovitve slovenske fare oni čuden napis "Greiner" pred domačo cerkvijo tudi odstranili??

Ko nam je gostoljubna Mrs. Trempus opoldne za kosilo toliko "riht" nanesla, da je že zmanjkalo prostora na široki mizi njene obedovalnice in ko sva z bratom predsednikom pričela obrirati pittsburske kurje bedre in fino pitico se pojavi v sobi naši izgubljeni kostanjevski Janez, ravno došel z vlakom. Za pečene piške ni dosti maral, ampak izbornega domačega kislega zelja in finih prekajenih klobas si je trikrat naložil. To je bilo tudi za večerjo, ker na isto nismo mislili. Brat Trempus kot hišni gospodar je pa skrbel s pijačo, da se pri mizi nismo kislno držali po kislem zelju.

Ker v mestu ni dovoljeno ob nedeljah žogo zbijati, so nas pe- jali venkam med hribe na neko farmo, 12 milj daleč. Igra je bila končana točno ob 4. uri po našem času. Zatem smo se za nekaj časa ustavili še na pikniku. Več vrst "korajže" se je točilo pod nekim 100 letnim kostanjem; pečenega kostruna so pa sekali in prodajali v neki zidanci poleg brvi.

Ob 5. uri je bil izdan generalni alarm za odhod. Pa smo jo mahnil zopet proti slavnem Butler St. v Slovenski Dom. Naši collinwoodski žogarji so bili tako navdušeni vsled zma- ge, da so v onem domu pozabili celo butaro "batov." Iz te zadrege sem jih rešil jaz in jim prinesel pozabljeno orodje na postajo. Pravijo, da me bodo zato imenovali za "častnega baterja?" (Bat Boy).

Točno ob 6:20 zvečer je zapiskal naš nedeljski izletniški vlak, ko smo bili že vsi "all aboard." Te vožnje proti Cleve- landu ne bom kmalu pozabil. Že zabava in razvedrilo je bilo več "vredno" kot \$3.50, kar smo za skupno vožnjo plačali.

Jaz sem sedel sam tam pri kraju, pa sem si predstavljal,

(Dalec na 5. strani)

Grozna borba.

Nedavno so bili gledalci velike bikoborbe v Madridu na Španskem zelo razočarani in prestrašeni, ko je razkačen bik v areni k steni potisnil toreadorja Gitanillo de Malaga. Ali ne mislite, da je človek, katerega stiska v žleodcu tudi lahko tako prestrašen kot je bil gori navedeni toreador?

Če imate žleodce v neredu, vpliva to na vaše živce, življenje vam postaja oženo. Ne bodite torej več žrtev žleodčnih bolezni, ampak kupite v bližnji lekarni steklenico Trinerjevega grenkega vina, ki vas bo požile- lino in spravilo zopet k vselemu življenju! To vino ima neverjetne učinkujoče uspehe. "Bellaire, O., 5. julija. Jaz sem imel tako zabasan žleodec, da sem si izčistil črevesje komaj po enkrat v štirih ali petih dneh. Po prvi uporabi Trinerjevega grenkega vina se pa počutim povsem prenovljenega. S spoštovanjem M. Castricone."

Vsak odjemalec Trinerjevega vina bo našel v zavitku posebni vrednostni kupon; šest takih kuponov vas opravičuje do nakupa kakega našega predmeta vrednega 25 centov; vendar pa ti kuponi nimajo veljave v sledečih državah: Colorado, Kansas, Montana, Washington, in Wisconsin. (Adv.)

Zgodovina slovenske fare Matere Božje v Pittsburgh, Pa.

Dasiravno je trideset let skoro polovica našega življenja na zemlji, in če pogledamo nazaj, se nam zdi ta doba zelo kratka, vendar je trideset let za obstoj kake župnije v Ameriki zelo obširen in poln zgodovine. Mi nimamo pri rokah vseh podatkov, kedaj in kateri Slovenci so se prvi naselili v Pittsburghu toda po uстных poročilih posnemamo, da v letu 1892 se je Father Rev. Josip Zalokar prvi zavel za tu živče Slovence. On je bil, ki je vcepil v srca naših rojakov navdušenost za skupno cerkev in združenje na socialnem polju. V letu 1894 je on prvič opravil za Slovence službo božjo, in sicer na dan Velikega Šmarna v kapeli na St. Mary pokopališču na Sharp-burškem hribčku. Tam jih je prvič nagovoril naš duhovnik v materinskem jeziku in tam jim je položil s svojim vzgledom za darom \$35, temelj za bodočo cerkev. Do leta 1894 so bili pittsburski Slovenci združeni z brati Hrvatini in kakor posnemamo iz poročila Rev. J. D. Božiča, je tedaj živčel Mr. Josip Gorishek, duša in voditelj vsega društvenega in verskega pokreta pozival Slovence na hrvaškem zborovanju, naj se ločijo od Hrvatov. Father Zalokar je dal dobri vzgled s svojim velikušnim darom za našo cerkev, toda delavske razmere so bile ravno tedaj tako slabe, da smo skoro obupali nad lastno cerkvijo. Rinili smo naprej kakor smo znali in mogli in res čez tri leta na isti dan, to je Velikega Šmarna, leta 1897 se nam je posrečilo blagosloviti vogelni kamen in že 17. oktobra istega leta nam je Father Zalokar prvič opravil službo božjo v že blagoslovljeni še sedaj obstoječi cerkvici. Naj bo slava in čast spominu blagega gospoda župnika Zalokarja, ki počiva na pokopališču v Bridgeville, Pa., od 18. januarja, 1912.

Rev. Josip Zalokar se je narodil leta 1855 v Gorjah na Gorenjskem. Studiral je v Kranju in Ljubljani, kjer je bil dne 10. avgusta, 1879 posvečen v mašnika. Kot kaplan je služboval nekaj časa v Planini, v Hrenovcih in v Cirknici. Začetkom leta 1889 je odpotoval v Ameriko in je dospel dne 12. februarja, 1889 v New York.

S priporočilom škofa v St. Paulu, Minn., se je podal v Marquette, Mich., k škofu Vertinu. Nekaj časa je bil tu za župnika v Hancocku, nakar ga je škof na prošnjo Slovencev poslal v Red Jacket ali Calumet, Mich. Najprej je stanoval pri cerkvi presvetega Srca in imel ob gotovi uri službo božjo za Slovence. Nato je kupil stavbeni prostor, ustanovil lastno župnijo in sezidal cerkev sv. Jožefa, ki ji je škof Vertin dne 19. septembra, 1889 položil temeljni kamen in jo dne 9. novembra, 1889 blagoslovil. Father Zalokar je zgradil še župnišče in cerkvi preskrbel tri zvonove, ki jih je škof Ignac Mrak dne 18. novembra, 1891 blagoslovil.

Kakor že omenjeno, se je leta 1892 podal v Pennsilvanijo, da ustanovi župnijo v Pittsburghu, in da prične delovati

med Slovenci, ki so bili v verskem oziru do njegovega prihoda popolnoma zapuščeni. Vneto kot povsod se je Father Zalokar prijel tu dela. Skromen v življenju, a navdušen za vse dobro in goreč v ljubezni do svojega naroda trpina, je prijel za plug in obračal je pridno brazdo za brazdo na polju verskega življenja do svoje smrti.

Iz krstnih knjig posnemamo, da prvi, ki je bil krščen v naši novi cerkvi v Pittsburghu, je bil Jožef Novak, sin Jurija in Ane, rojene Ostrunič, dne 8. septembra, 1897. Prvi nastavljeni župnik je bil Father Bezeljak, ki je vpa po enoletnem delovanju resigniral in odpotoval v staro domovino.

Leta 1898 v novembru je prišel med nas tudi sedaj že pokojni Father John Kranjec. On ima za našo naselbino neveljivih zaslug. Kot mladosten in še čvrst duhovnik, je pričel orati ledino, postavil je župnišče in pod cerkvijo preskrbel potrebne prostore za mladež in za šloo. Kakor povsod, je bila tudi pri nas šola rešiteljica verskega in narodnega pogina. Združila je okrog sebe raztresene otroke in čeprav le za silo, nas je vabila, naj se oklenemo 57. ceste, kjer se čutimo sedaj kot doma. V tej cerkvi sta pred leti pela novo mašo Rev. M. Kebe in Rev. Albin Moder.

Father Kranjec je pastiroval do leta 1902 in v pričetku leta 1903 je prišel med nas Father John Mertel. Razmere seveda niso bile najugodnejše, in ker je župnija naraščala, so z vsakim dnem naraščale tudi skrbi za duhovnika. Otroci so s plahimi očmi gledali, kam se bodo stisnili, ker mesta v pritličju že ni preostajalo. Treba je bilo misliti na novo stavbo, na šolo zase. Ta ideja je pomagala, da so se Slovenci organizirali za postavitve Slovenskega Doma.

Slovenska naselbina bo kmalu zrla ponosno v svojo prijazno cerkvico in šolo, čisto od vsega dolga oproščeno in če Bog da, tudi v novo cerkev, ki bo ponos vsem rojakom širom Pennsilvanije in cele Amerike. Father Mertel je po 21-letnem bivanju med nami radi boleznimoral zapustiti to mesto in njegovim naslednikom je bil imenovan sedanji župnik Father Josip Skur.

Kot prednikom, so se stavile razne ovire tudi sedanjemu gospodu župniku in med raznimi evetlicami je našel dosti trnja. Prva njegova briga je bila prenovitev cerkve in poslopij spadajočih in če takorekoč razpadajočih, ki so last župnije. Prenovi je v kratkem času vse do čela in gotovo se še spominjajo delegatje naše K. S. K. Jednote v preteklem letu, ko so se mudili tu, da so prišli v siromašno, a vendar okusno okrašeno in prenovljeno cerkev. Tudi ostala poslopja nam delajo čast in če Bog da zdravje, nam in našemu sedanjemu voditelju, bomo kmalu imeli tudi Mariji posvečeno novo svetišče.

Naša tridesetletna slavnost, lahko rečemo, ponosno dviga glavo čez vse razburkane valo-

ve, ki so jo hoteli in še skušajo pokopati. Ogenj se lahko zapali v kratkem trenutku, ali to pogasiti in na novo zidati je težko. Imamo še malo cerkev, ki je potisnjena in takorekoč zakopana v hribu mlo gleda na mimoidoče. Nekaterim ona lahko očita črno nehvaležnost za vsa leta, odkar stoji in so jo obiskovali le v času sile in potrebe; drugim zopet lahko pove svojo sedanjo beraško obliko in jih prosi, naj se je usmilijo. Po tridesetletnem bivanju med nami zasluži naša nebeska Mati boljsega in krasnejšega svetišča. Nehvaležen otrok, ki pozabi svojo mater, nima sreče niti na zemlji in ne more je pričakovati v nebesih, toda mi, še zvesti častilci naše Vnebovzete Marije, upamo, da prihodnji jubilej ne bomo slavili v mali in leseni, pač pa zidani in našim razmeram odgovarjajoč cerkvi.

Rev. Josip Skur.

MAGIČNA MOČ

V nekem londonskem zoološkem vrtu zbuja zanimanje neka Miss Callow, učiteljica in članica zoološkega društva, ki se z največjimi in najbolj divjimi zvermi igra kakor z krotkim jagnjetom. Odkod ima to moč, si učenjaki ne vedo razlagati.

Miss Calow se vsede na velikega povodnjega konja, ki sliši na ime Bob. Nihče drugi si tega ne upa storiti. Ko sedi na njem, pa pride Bobova "žena" ter je iz roke, kar ji je Miss Callow prinesla seboj.

Silno nevarnemu leopardu Rexu sme vzeti kost izmed zob. Največji jastreb, ki pograbi vsako reč, katero more doseči in se vsakdo reč, katero more doseči in se vsakdo boji priti v njegovo bližino, mirno čepi v njenem naročju in je najbolj zadovoljen če sme trakove njenih čevljev odvezati.

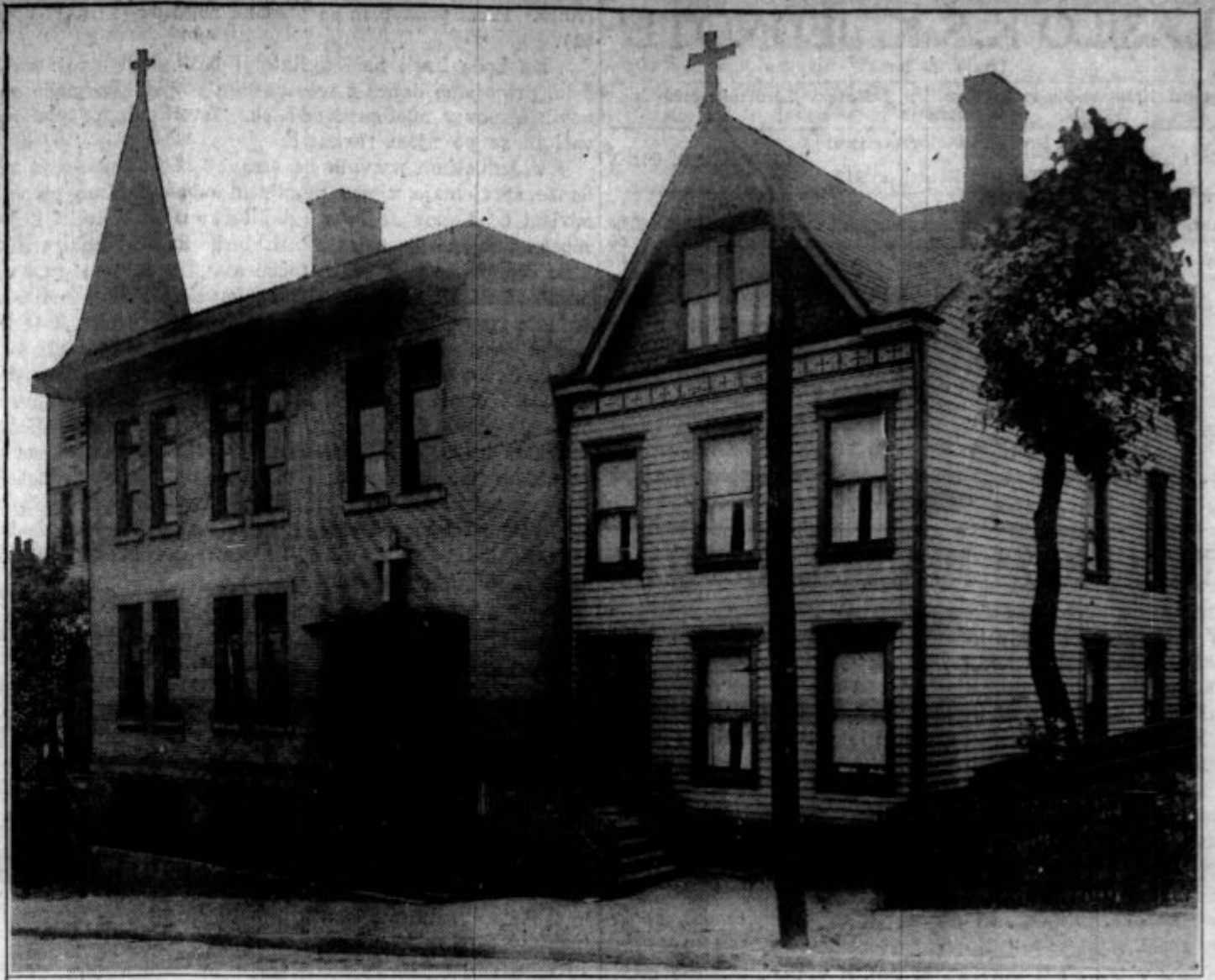
Slavni cirkuški ravnatelj Fred Ginnett je tudi imel tako moč. Ukrotil je najbolj divjega konja. Ko so mu nekoč povedali, da se v X. nahaja neukrotljiv konj, je Ginnett šel tja, stopil k konju ter mu nekaj zašepetal na uho. Neverjetno se sliši, a angleški list trdi, da je resnično, da se je konj takoj pustil zajahati, toda nikogar drugega ni pustil blizu sebe.

Neki mladi Kanadec z imenom Wade je pa užival naklonjenost divjih bikov. Največji in najbolj divji so pridrveli k njemu, če so ga opazili. Vsakdo, kdor je to videl, kako so se te divje živali pustile česati od njega, je mislil, da so ukročene. Toda gorje vsakemu drugemu, kdor bi se jim bil hotel približati.

Lažje je spoštovati in ljubiti sovražnika, kakor pa prijatelja, če imate od prvega več dobička in koristni vsled tega.

Marsikak mladenič in mož je ves navdušen za vojno; in vendar sedi najraje doma pri peči.

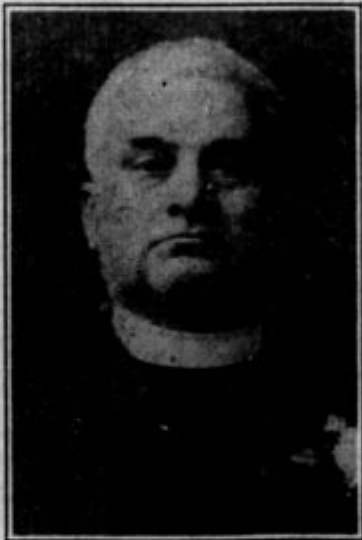
Ne delaj sklepov brez dobrih presodkov.

Župnišče in šola cerkve Matere Božje v Pittsburgh, Pa.

Sanktuarij slovenske cerkve Matere Božje v Pittsburgh, Pa.

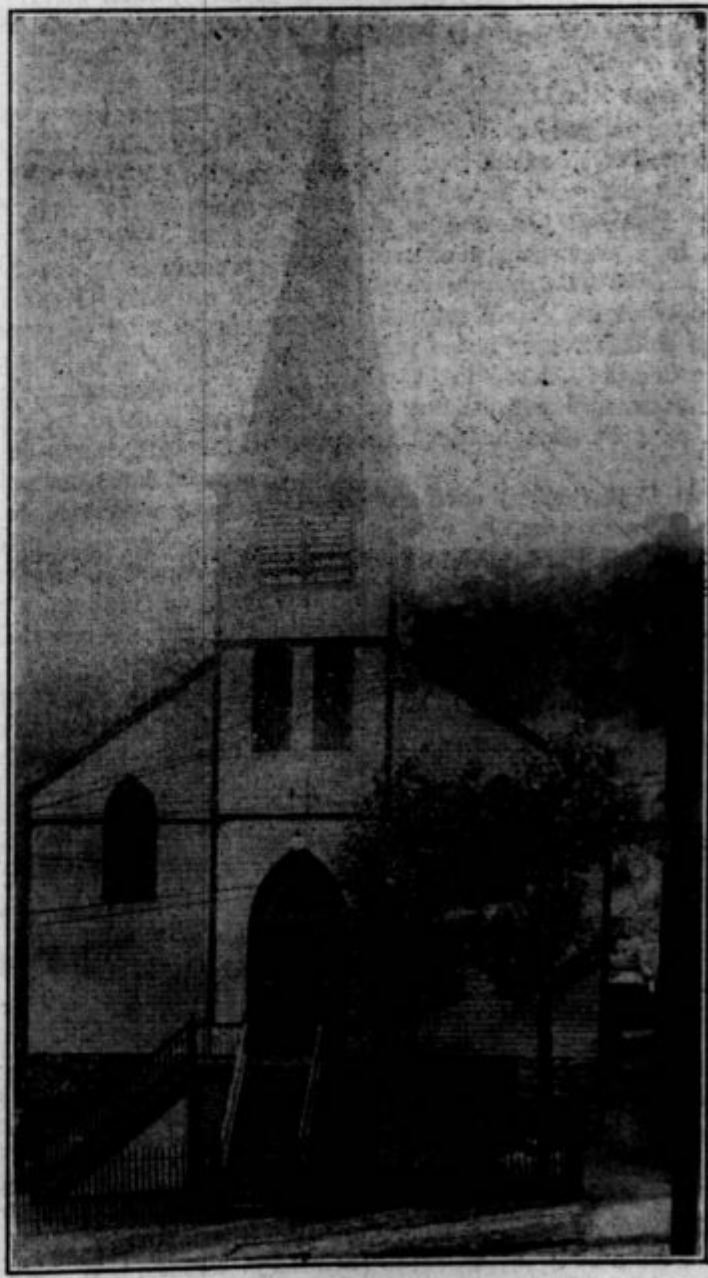
† Rev. Joseph Zalokar

Rev. John C. Mertel

† Rev. John Kranjec

Pročelje slovenske cerkve Matere Božje Pittsburgh Pa.

Rev. Joseph Skur sedanji župnik

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA

Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI, Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:

Ob delavnikih od 9. do 3. v soboto od 9. do 3. in sverčer od 6. do 8., v sredo od 9. do 12. Za denarno posiljanje od 6. do 8. pri stranskih vratih, razven sredo sverčer.

SORODNIKOM IN ZNANCIEM

od časa do časa gotovo pošiljate denar v stari kraj;

To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA 15601 Waterloo Rd.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsa torek

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje:

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telefon: Randolph 3912

Naročnina:

Za člana, na leto	\$0.84
Za nečlane	\$1.60
Za inozemstvo	\$3.00

OFFICIAL ORGAN

of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

of the UNITED STATES OF AMERICA

Maintained by and in the interest of the Order.

Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3912.

83

AGITIRAJMO ZA MLADINSKI ODDELEK

V človeškem življenju igrajo važno vlogo tri časovne dobe: preteklost, sedanost in bodočnost. Iz skušenj v preteklosti se učimo izboljševati našo sedanost. Pri vsem tem pa ni umestno gledati samo na sedanost, ampak moramo zreti tudi v bodočnost: kaj bo jutri, drugi mesec, drugo leto, čez pet, deset in več let? Kdor dela in računa samo za danes, a se za jutri ne zmoti, ta je slab in nepraktičen računar in slab gospodar. Kmetič, ki na spravi zadosti žita za bodočo setev, ne more pričakovati obilne žetve. Vrtnar, ki redno ne cepi mladik, ne sadi mladik novih rož na svojem vrtu, bo prišel kmalo v zadrego s pridelkom. Trgovec, ki nima primerne rezerve zaloge blaga v svojem skladišču, tudi ne uspeva. Človek, ki nič ne hrani za bodočnost, se bo enkrat kesal.

Kakor v teh slučajih, tako je tudi v vsako podporno organizacijo. Pretekla leta njenega poslovanja ji dajejo povod in priložnost, da svoje sedanje poslovanje izboljšuje in da pri vsem tem tudi zaupno gleda v bodočnost, če bo zamogla čez toliko in toliko let še obstojati ali ne?

Ni samo umestno, da je kaka podpora organizacija solventna, oziroma da ima predpisano plačilno lestvico asesmenta in zahtevano obrestovalno mero, ampak paziti mora tudi na naraščaj, oziroma na pridobivanje mladih članov, ki so njena bodočnost.

Vzemimo za izglede kako samostojno društvo, staro morda že 25 ali 30 let z dvesto članov. Vprašanje nastane, če ima to društvo zadostno blagajno za posmrtnino vseh članov? Tekom 30 let se je število članov tega društva skrčilo že na malo peščico; v par letih bo pa še ista sledila svojim pokojnim bratom. Kaj bodo posledice takega društva? Razpust. Do tega je prišlo to društvo radi tega, ker ni pazilo in ker se ni brigalo za sprejem mladih članov in naraščanja.

Ravno tako se lahko zgodi pri kaki večji in stari inkorporirani organizaciji. Naša Jednota posluje že 34. leto. Koliko tisoč in tisoč njenih članov in članic je med tem že odromalo v večnost! Hvala Bogu! pred 11 leti smo tudi pri naši Jednoti uvedli poslovanje z mladinskim oddelkom; baš še pravočasno! Ta oddelk nam tvori danes glavne stebre in temeljno podlago za bodočnost naše organizacije; je žal, da se zanj bolj ne zanimamo! Koliko dobrega ima naša Jednota v zadnjih 11 letih od mladinskega oddelka, nam kažejo sledeče uradne številke:

Od ustanovitve do 1. julija, 1927 je iz tega oddelka v odrasli oddelk prestopilo že 2,737 članov in članic. Teh bi morda nikdar ne imeli v naši sredini, če bi ne bilo mladinskega oddelka. Zares lepo število; to tvori dobro sedmino izmed celokupnega članstva aktivnega oddelka. Tekom 11-letnega poslovanja s tem oddelkom je umrlo že 255 mladih članov in članic, za katere se je do 1. avgusta t. l. izplačalo \$45,359 posmrtnine. Ta svota je bila v zasilo pomoč marsikateremu očetu in materi v pokritje pogrebnih stroškov umrlega otroka. In navzile vsemu temu je naš mladinski oddelk še vedno nadsolventen, ker znaša njegova solventnost 140.26%; skupno število članstva je pa znašalo konec prvega tekočega poslovnega leta 11,565.

Kakor je brat glavni tajnik v svojem polletnem poročilu omenil, smo letos prvih šest mesecev nazadovani za 20 članov v mladinskem oddelku. Kdo je temu kriv? Mi sami, ker ne polagamo dosti pozornosti na ta oddelk. Pomisliti je treba, da se njegovo število vedno krči s smrtjo in s prestopom v aktivni oddelk. Te vrzeli je treba vedno nadomestiti z novimi člani. Trdno smo prepričani, da je med tisočeri družinami oziroma, odraslim članstvom še mnogo, mnogo slučajev, kjer imajo naši soprobitje in sestre svoje otroke zavarovane pri tujeznih insurance kompanijah, kjer plačujejo več asesmenta kot pri nas in kjer ne dobijo toliko posmrtnine kot pa pri našem mladinskem oddelku.

Pred nami leži zavarovalniški certifikat (policy) obče znane Prudential zavarovalniške družbe zavarovanca, ki plačuje že zadnjih 12 let po 10 centov tedensko, ali \$5.20 na leto. V tem času je bilo oni družbi že vplačano \$62.40. Ako ta zavarovanec umrje sedaj, ko je star že 20 let, dobi samo \$96 posmrtnine. Če bi bil ta zavarovanec v njegovi starosti osem let že pred sedmimi leti pristopil v mladinski oddelk naše Jednote, bi bil že tedaj opravičen do \$450 posmrtnine, in bi bil vplačal za to samo \$9 skupnega asesmenta. Kaj ne, to je velika razlika! Vsakemu članu in članici svetujemo, naj vzame v roke pravila naše Jednote in naj pogleda na strani 125 tabelico posmrtnine. V tem slučaju je naravnost čudno, da se pri otrocih, ki so stari 12 let ob pristopu v ta oddelk izplača najvišjo posmrtnino \$450 že po preteku enega leta. Tudi za nižjo starost so posmrtnine za več sto procentov višje kakor pa posmrtnine pri navadnih insurance kompanijah in nižji asesment. Pri nas se plačuje \$1.80 na leto, pri insuranceh pa \$5.20.

Marsikdo bo vprašal: Kako je to mogoče? Prav lahko. Asesment našega mladinskega oddelka je tako preračunan, da isti pokriva vsa povprečna izplačila smrtnih slučajev. Velike insurance kompanije morajo vsako leto potrošiti na tisoče in tisoče dolarjev za reklamo, za plačo svojih agentov in svojih direktorjev (nekateri izmed teh imajo celo po \$100,000 na leto). Pri kaki podporni organizaciji pa tega ni. Agenti in direktorji so uradniki krajevnih društev ter glavni odbor, ki opravljajo brezplačno delo pri poslovanju mladinskega oddelka.

Kakor znano, je za mladinski oddelk razpisana nova kam-

panja. Prost pristop in še posebna nagrada (za štiri nove člane \$1).

Da bodo imeli naši agitatorji bolj gladko pot pri svojem delu, prihajamo danes z zelo važnim pojasnilom glede sprejema novih članov v mladinski oddelk. Izvolite to pojasnilo vpoštovati in se po njem ravnati!

V Jednotnih pravilih na strani 121 je pomotoma zapisano, da se sprejema v naš mladinski oddelk samo otroci, ki so odvisni od članov Jednote (glej točko 1). V točki 2 je pa to zopet omenjeno, da morajo biti stariši ali sorodniki otroka člani naše Jednote. Kdor je te točke stavil v pravila, ta se je zelo motil. Dotičnik se ni oziral na sklep zadnje konvencije, da naša Jednota sprejema v mladinski oddelk tudi otroke, katerih stariši niso člani naše Jednote. Dotična točka v pravilih bi morala biti že davno uradno preklicana in članstvu pojasnjena, ker nam dela dosti škode in ovire. Dalje je bilo na zadnji konvenciji na predlog delegata Rudmana, podpirano po delegatu Grossdecku odobrena točka, da se ima certifikat člana mladinskega oddelka glasiti na ime starišev otroka, če so člani naše Jednote ali ne. Tega sklepa se lahko živo spominja vsak delegat bivše konvencije. Edina stvar pri tem je, da naj kak član naše Jednote takega kandidata za sprejem priporoči in tudi pazi, da se asesment zanj redno plačuje.

Ker se nudi toliko lepih prilik za agitacijo tega prepotrebne oddelka, bi bilo torej želeli, da se vsi skupaj z združenimi močmi zavzamemo, da bomo do 1. januarja, 1928 pridobili vsaj 1,000 novih mladih članov in članic. Prigovorite svoje znance, prijatelje, sorodnike in sosedo, čeravno ne spadajo k naši Jednoti, da naj vpišejo svojo mladino v naš mladinski oddelk.

K sklepu se nadejamo, da bo to našo trditev pojasnil in odobrili tudi brat glavni tajnik in s tem odprli lep pot v tej kampanji.

I. Z.

NAJSTAREJSI SLOVENSKI NASELJENCI V AMERIKI

SPISAL REV. DR. HUGO BREN, O. F. M.

PREDGOVOR IN POSEBNE PRIPOMBE PISATELJA

Gospod urednik: Vi ste me že gotovo izbrsil iz svojih registrov, ker se toliko časa nisem nič oglasil. Kadarkoli sem dobil vaš list, me je malo vest zapeljal, češ, če oni ne pozabijo nate, bi tudi ti ne smel nanje. Da me še iz liste svojih "gratis" naročnikov ne vržete, sem sedaj, ko imamo počitnice, ukralo nekaj časa in napisal eno zgodovinsko razpravo: "Najstarejši slovenski naseljenci v Ameriki," ki zna naš tamkajšnje rojake zanimati. Iz skušenj in iz časopisja vem, kako se ob raznih slovesnih prilikah govorniki in pisatelji radi spominjajo pionirjev svoje nove domovine. A ne morejo daleč nazaj preko svojega spomina in pripovedovanja najstarejših še živčih naseljencev. Spomin na naše ameriške misijonarje-pionirje vaš novi Dr. John L. Zaplotnik pridno obnavlja. Čast mu! Tudi spomin na nekatere lajke, ki so pohiteli za njimi, vam je že osvežil. Glede tega sem ga hotel iz tukajšnjih virov nekoliko izpopolniti.

Res, ukral sem si čas za to. Sicer je moj pisalni stroj perpetuum mobile, v večnem obratu, a me je domovina tako zaposlila, da težko dobim časa za Ameriko. Moram pač v prvi vrsti za tistega delati, ki mi daje kruha. In to je zdaj in ostane poslej moja domovina mati. Do 16. julija letošnjega leta me je imela še za nekakega pol tiča in pol miša. Moj potni list, ki sem ga dobil na podlagi prvega državlanskega papirja, mi je bil izstavljen za eno leto. Radi tega so moji prijatelji in znanci pričakovali, da me bo lepega dne zopet zmanjkalo, kakor vsakega Amerikanca, če se je tudi z menoj vred za stalno poslovil od Amerike. Parkrat je završalo, da jo bom zopet popihal čez morje. Nekaj jih je celo za dan vedelo. Jaz sem se kajpada sam pri sebi smejal, druge pa malo "farbal," češ, tukaj ni nič; nazaj v ameriška nebesa. Tako je prišel 16. julij naokoli, ko bi moral biti zopet tam, ali pa potni list poudaljšati. A nisem storil ne enega ne drugega. Tako bi bil sedaj zopet "griner," če bi šel nazaj. Za to sem pa že prestar. Rajši ostanem star Kranjec.

Morda bi bil imel še kake skušnjave za vrnitev, pa mi jih je neko obrekovanje temeljito pregnalo, oziroma v kali zaduđušilo. Tu v Ljubljani sem zvedel, da sem se zato vrnil, ker nisem bil ponovno izvoljen za komisarja tamkajšnjih slovenskih frančiškanov. Očividno se

je to obrekovanje v Ameriki skotilo. Kje, ne morem reči, smo predalec vsakebi. Ko bi tamkajšnja slovenska javnost ne bila pozabila na moje naročilo ob slovesu, bi me bil eden ali drugi na to opozoril. Morda se mu je stvar premalenkostna zdela, ali je pa celo mislil, da je resnična, zato je rajši molčal. Meni se pa ne zdi malenkostno; če se duhovniku po krivi oči oči, da je motor njegovega dela čistilnejše. To ni pravi duhovnik, ki kaj drugega išče kot Kristusa in njegovo čast. Njegovo delo je trenutno lahko uspešno, trajno ne. V slovesu uzaženega čistilnejše bi jaz ne mogel in tudi ne hotel več stopiti pred ameriško slovensko javnost.

Kljub temu, da me ta nečestni sloves ne bo mogel več ovirati pri mojem tamkajšnjem delovanju, ker sem naredil križ čez Ameriko, vas, gospod urednik vendar prosim, dajte mi na razpolago vaš list, da to obrekovanje javno zavrnem, ker ga osebnó ne morem. Moji soprobitje in Lemontu vsakemu lahko pokažejo uradni dokument, ki ga imajo spravljene v arhivu, da sem se jaz pri višjih predstojnikih ponovno skušal otrestiti komisarijatne službe. Ko me je provincialni zbor kljub resignaciji po treh letih znova izvolil za nadaljna tri leta, in sicer, kakor stoji tam pisano, na željo samega najvišjega predstojnika reda ter z vsemi glasovi, sem čez dober mesec znova podal svojo demisijo, in topot vspel. Ko bi tega ne bil storil, bi moja službena doba potekla šele proti jeseni, 1928. Kdor tedaj kaj drugega trosi okrog, je, če to dela nevede, v zmoti, če pa vede, laže, bodi kdorkoli. Tukajšnjim propagatorjem tega obrekovanja sem že zavezal jezike. Sedaj bi jih še tamkajšnjim rad.

Tako ostanem zanaprej lepo doma. Domovini naj bo posvečeno moje nadaljne skromno delo. A ne mislite, da se radi tega hudujem nad Ameriko, ker vem, da gre to le na račun nekaterih. Rad prebiram slovenske in angleške liste, ki mi jih dobre duše pošiljajo. V prostih urah stikam po naših starih časopisih, zlasti "Zgodnji Danici," v kateri mgolgi poročil naših ameriških misijonarjev pionirjev, pa tudi lajkov. Na podlagi teh in nekaj rokopišnega materiala sem sestavil ta spis, katerega imate samo še prvo polovico v rokah. Ostalo sledi predno bo to priobčeno.

Rev. Dr. John Zaplotnik, moj dragi prijatelj, zelo želi, da bi za svoja zgodovinska raziskavanja imel na razpolago tudi tu-

kajšnje vire. Ker je bila in je še danes moja želja, da bi nam on podal celotno zgodovino ameriških Slovencev in Amerikanec pokazal, da je med "Catholic Makers of America" tudi naš narod častno zastopan, sem jaz pripravil mu po možnosti pomagati, četudi v ukradenem času. A žal, ne vem, kam se je Dr. Zaplotnik potegnil na doktorski "honeymoon," mu tem potom sporočati, da se mi je posrečilo najti požrtvovalno dušo, ki je pripravljena vso snov polagoma prepisati kakor je želel. Prvotno sem mislil, kaj ko bi hotelo Glasilo slovenska poročila naših misijonarjev kos za kosom priobčevati, da bi jih tako sčasoma tudi tamkajšnji zgodovinar imel na razpolago. Toda o tem se vidva z Dr. Zaplotnikom pomenita in mi sporočita. Rokopisni material, ki je izvečine nemški, bi mu jaz zbiral in v prepisu dostavljal. Na ta način se bom skušal nekoliko oddolžiti ameriškim rojakom za velikodušno naklonjenost, ki so jo izkazovali Lemontu, ko je ležal na mojih ramah. Sporočam vam tudi, da so mi te dni naš prevzišeni g. škof Dr. Jeglič poslal neki dopis, ki so ga dobili od administracijske sekcije National Catholic Welfare Council, in me prosili, naj jim pojasnim za kaj gre in svetujem, kaj bi se dalo ukreniti. Dotični urad bi rad imel v Jugoslaviji svojo agenturo ali vsaj kakega od cerkvene strani pooblaščenega korespondenta, kateremu bi lahko dostavljal probleme, tičeče se ameriških Slovencev in tamkajšnje katoliške centrale N. C. W. C. izveščal o stanju katoliške cerkve v Jugoslaviji. Povedal sem prevzišenemu, da bi se dalo to na dva načina urediti, ali z oživitvijo nekdanje tamkajšnje Rafaelove družbe, potom katere bi imeli stik z N. C. W. C.; ali potop posebnega škofijskega, oziroma jugoslovanskega odbora tukaj, ki bi imel direktno zvezo s tozadevnim uradom N. C. W. C. V prvem slučaju bi se moral eden ameriških duhovnikov, ki je popolnoma zmožen obeh potrebnih jezikov, za žrtvovati. To bi bilo morda samo na sebi najboljšje. A kje dobiti takega duhovnika, ki bi se samo temu mogel in moral žrtvovati? Kdo ga naj plačuje? N. C. W. Council se je izrazil, da nima v to potrebnih sredstev: Od tu bi ga bilo še manj mogoče vzdrževati. Vpoštevajoč te težave, so se prevzišeni odločili za drugi predlog. Za celo Slovenijo bodo sestavili en odbor, katerega tajnik bo angleščine popolnoma zmožen mož. On bi v imenu odbora korespondiral z uradom N. C. W. C. in izveščal njegov korespondenčni urad "N. C. W. C. News Service" o stanju katoliške cerkve v Jugoslaviji. Doselej je bil poročevalec za naše cerkvene razmere dunajski Dr. Funder, ki jih je kajpada skozi nemška očala gledal. Natančneje vam bom o tej stvari pozneje poročal.

Drugeč ni tako slabo tukaj, kakor kak Amerikanec pri prvih kontrastih misli. Revščine je kajpada še precej. Mnogi se s težavo rijejo naprej. Brezverstvo se je pa precej ujedlo. Časopisje tona vaše "Prosvete," ki ima za vse versko le posmeh in zaničevanje, dosega nasprotno kar namerava. Ljudje se vračajo k veri in cerkvi. V postu so bile v naši frančiškanski cerkvi dan na dan od 5. ure zjutraj do 11. in še čez pri nekaterih spovednicah dolge vrste samih možakarjev. Nobene ženske niso pustili zraven. Za politiko se jaz ne brigam. Le to vem, da ste se sedaj sporazumeli "Slovenska ljudska" in "Srbska radikalna stranka," iz česar si obetajo neke vrste avtonomijo za Slovenijo. Bomo videli, kako bodo v septembru državnozbornske volitve izpadle. Kakih takih pučev, kot zadnje dni na Dunaju, se pri nas ni

bati. Socialisti in komunisti dobro vedo, da je armada samo armada, politično docela neoprodajljiva in bi kot taka vse podobne poizkuse v kali zaduđušila. Tudi veri in cerkvi sovražni kurz zdaleka ni tako močan in očiten, kot pod zloglasnim Pribičevićem, ki ga smatrajo za političnega mrtveca. Duhovniki so sicer še vedno najslabše plačani, a kulturno-pojtni vihar se je poleg, odkar so naše liberalce, ki so ga netili, ob steno potisnili. Nedavno tega smo duhovniki dobili celo polovično vožnjo po železnicah. Zaenkrat naj zadostuje. Pozdrav vsem našim dobromiselnim Amerikancom!

Rev. Hugo Bren, O. F. M.

Kdo je bil prvi Slovenec, ki je stopil na ameriška tla, bomo težko kdaj dognali. Toliko menda smemo z gotovostjo reči, da Kristof Kolumb ni bil naš Golob in da v njegovem spremstvu ni bilo nobenega Slovenca. Vsaka nadaljna trditev bi bila nevarna. Kolikor do sedaj znano, vsaj meni, je bil prvi Slovenec, ki se je oglasil iz Amerike, jezuitski misijonar Rev. Marko Anton pl. Kapus, rojen Kamnogorčan. Toda on se ne more šteti med slovenske ameriške naseljence. Glavno tirišče njegovega misijonskega delovanja je bila Mehika. Od tam ga je potegnili tudi v sedanje Zedinjene države, zlasti v Kalifornijo. Pri rokah imam eno njegovih pisem, datirano iz Mape, Severna Amerika z dne 20. junija, 1699, naslovljeno na njegovega brata Ivana pl. Kapusa v Ljubljani. Pismo vsebuje večinoma opis krajev, kjer je deloval. Med drugim govori o velikih, do štiri vate dolgih kačah, ki so pa pravi ameriški gentlemani. Po hišah opravljajo posel domačih maček, s tem da miši in podgane lovijo in z otroci se igrajo, otroci pa z njimi. Čudno, da so matere pustile svoje malčke v taki tovaršiji. Kajti te kače so se zunaj po gozdovih in grmovju lotile tudi mladih srn in jelenov. Ako so katero teh živali zagledale par metrov pred seboj, so široko zazijale in s tako silo začele vleči sapo v se, da so jim samo v žrelo letele.

Koga je za njim prvega zaneslo v stric Samovo deželo, o tem zgodovina molči, ali je vsaj mi doslej nismo slišali. Morda je bil Baraga prvi za njim in prvi, ki se je v Ameriki veselil in obsedel. Za njim so polagoma začeli prihajati drugi, misijonarji in lajki, dokler ni nastal prvi izseljeniški, oziroma naseljeniški tok. Nas tukaj ne zanimajo toliko naši misijonarji pionirji, kot lajki pionirji. Med temi bo najbrž prvi neki neimenovan Baragov služabnik, ki ga je Rev. Pirc zanj s seboj pripeljal. V nekem doslej nepoznanem Baragovem pismu na sestro Amalijo, datirano v La Pointe, Wis., 24. februarja, 1836 piše Baraga, da je od Rev. Haefschelna zvedel, da je 9. oktobra prošlega leta s Rev. Pircem prišel tudi en misijonski služabnik zanj, ki mu bo silno prav prišel in ga bo skušal za čas svoje odsotnosti kolikor moč dobro oskrbeti. Menim, da je bil to Anton Merlak. Prvič ga najdem omenjenega v nekem še neobjavljenem pismu našega ameriškega misijonarja P. Ivana Levic, O. F. M., datiranim v Erie, 17. decembra, 1840. Piše pravi:

"Misijonski služabnik Anton Merlak že dolgo ni več pri njem (Baragu). Točasno se nahaja v Rochester pri Rev. Saenderlu, ki ga je meni ponudil. A jaz nisem mogel vzeti, ker bi ga ne mogel vzdrževati."

Ali prej ali pozneje je bil tudi v Pirčevi službi. A se zdi, da je bil zelo razočaran nad Ameriko in ni imel nikjer obstanka. Končno jo je popihal nazaj v domovino, kjer je nesrečno končal. "Danica," iz leta 1876 poroča o njem sledeče:

"Iz Preserja, 12. avgusta. Ne vem, ali so zvedeli preč. g. misijonar Pirc, da je njihovega bivšega hlapca, Antona Merlaka, poštni vlak pod Zalostno gorjo (preserske fare) povozil, in ga tako poškodoval, da ga je v prekop tebeblni — in v petih minutah je umrl. Poškodovan je bil na petih rebrih in stegnu, ki je bilo strto. Sv. Zakramentel za umirajoče tedaj ni prejel. Gospod mu je pa gotovo milost skazal pri sodbi, ker je lepo živel in večkrat sv. zakramente prejemal. Ponesrečil se je 31. avgusta, 1876, zvečer, le žal je v najhujem dežju v grabnu do drugega dne popoldne — potem je šele dovoljenje prišlo, ga v mrtvašnico prenesti — drugi dan je prišla komisija. Te vrstice sem napisal, da se preč. g. misijonar spominja duše rajnega." — Po tem soditi, je moral biti rojen "Coklar."

Ko se je Baraga leta 1837 vračal z obiska domovine, je peljal s seboj tudi svojo sestro Antonijo in misijonskega služabnika Andreja Češirk. Nas mora pred vsem zanimati njegova sestra, ker je bila, kolikor vemo, prva Slovenka, ki je šla v Ameriko, ter obenem prva slovenska misijonarka. O njej je Rev. Dr. Zaplotnik v koledarju Ave Maria, 1918 napisal zanimivo življenjepisno črtico. Jaz jo hočem le kratko povzeti in dopolniti tisto, kar on in drugi pred njim niso mogli dognati.

Antonija Baraga je bila rojena v Dobruču kot hči Ivana in Katarine Baraga, rojene Jenčič, dne 4. februarja, 1803. Z 21. letom se je poročila s Feliksom Hoeffern pl. Saalfeld, računskim uradnikom v Ljubljani, je imel takrat 25 let. Mož ji je že 6. februarja, 1830 umrl. Kakor vedo povedati njeni sorodniki, je bil zakon zelo srečen, a brez otrok. Ker mlade vdove druga možitev ni veselila, je začela misliti na Ameriko. Brat misijonar je bil njenega sklepa zelo vesel, deloma zato, ker ga je nanjo vezala nežna bratovska ljubezen, deloma pa zato, ker je na ta način upal vendar enkrat dobiti stalno postrežbo in poleg tega še izdatno pomoč pri svojem misijonskem delovanju. Gotovo ji je to svoje veselje takoj pisмено izrazil, a tega pisma doslej nisem mogel izslediti. Posrečilo se mi je pa dobiti drugo pismo o tej zadevi. Le škoda, da nima datuma, ker je bilo najbrž priloga k nekemu drugemu pismu. V njem piše:

"Zadnje pismo, ki sem je od tebe prejel, je od septembra pretečenega leta. V njem si mi sporočila veselo novico, da misliš le še malo dni v domovini ostati, potem pa k meni priti in vedno z menoj biti. Poslej nisem več ničesar o tebi zvedel. Tako prav nič ne vem, ali si morda že na potu, ali si pa misel k meni priti popolnoma opustila. Te vtistice ti pišem v popolni negotovosti, jih boš li kdaj dobila ali ne. Ako te najdejo, te prosim, najdružja mi Antonija, podvizaj se k meni. Nikoli nisem tako želel te pri sebi imeti in nikoli te nisem tako potreboval, kot sedaj v mojem novem misijonu ob Gor-njem jezeru. Ob Krivem drevesu in ob Veliki reki sem imel neko učiteljico, dobro, vbgov vдово iz Mackinaca, ki je bila obenem moja postrežnica. A ona je ostala ob Veliki reki, da ondi nadaljuje s šolo. Tu sem popolnoma sam... Ti bi lahko tukaj šolo vodila... In za časne stvari svojega Friderika skrbela, ter tako bila Marija in Marta v eni osebi. Pridi tedaj, najdružja Antonija, če ti je mogoče. Skušaj, če moreš, kakega misijonskega služabnika s seboj pripeljati, nama bo zelo koristil."

Nadalje izraža upanje, da če bo od nje same odvisno, bo gotovo prišla. In za ta slučaj ji daje navodila, kaj naj stori. Pred vsem naj skuša kolikor

(Dajle na 8. strani)

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.61%; solventnost mladinskega oddelka znaša 140.28%.

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio. I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikačje se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Danes sem prejel pismo, ki se glasi: "Pueblo, Colo., 13. avgusta, 1927.

"Mr. Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

"Cenjeni sobrat Joe: Priloženo pošiljam ček za \$5 za stakajoče premogarje. Imam globoko simpatijo za vboge trpine.

"S sobratskim pozdravom George Thomas, bivši nadzornik K. S. K. J."

P. S. Sobrat George Thomas, večletni član in bivši nadzornik K. S. K. Jednote je eden izmed onih, ki se je kmalu odzval našemu klicu na pomoč.

FINANČNO POROČILO K. S. K. JEDNOTE za mesec julij, 1927. Aesment št. 7-27

Table with columns: Dr. št., Plačali na aes. 7-27, Smrtnine, Poškodnine Cent. bol. podp., Onem. podp. Rows 1-91 showing financial data.

Main financial table with columns: Dr. št., Plačali na aes. 7-27, Smrtnine, Poškodnine Cent. bol. podp., Onem. podp. Rows 92-222 showing detailed financial data.

Table with columns: Dr. št., Plačali na aes. 7-27, Smrtnine, Poškodnine Cent. bol. podp., Onem. podp. Rows 223-313 showing detailed financial data.

IZLET Z NASIMI ZOGARJI. (Nadaljevanje iz 2. strani) da se nahajam v dvorani naše- ga Slovenskega Narodnega Doma na kakem pevskem koncertu.

Matija Gubec — kmečki kralj.

Kdor je bil v Zagrebu in si je ogledal saborsko cerkev sv. Marka (v gornjem mestu), ni zlepa zgrešil pred cerkvijo petero v tla vdelenih, prevrtanih, belih kamnitih plošč. Če je čital Grudnovno Zgodovino slovenskega naroda 5. zvezek, se je takoj spomnil, kaj da ti kamni pomenijo. Tam je namreč tisti usodni prostor, kjer je bil na strašen način umorjen "kmečki kralj" Matija Gubec, dne 15. februarja, 1573. Z žarečimi kleščami so mu trgali meso z života, ga posadili na razbeljen železnem tronu, na glavo mu potisnili žarečo železno krono in ga nazadnje s konji razčetrverili.

Kaj malo najbolj preprostih Slovencev je, ki bi ne vedeli tega. Vsakemu učenčku je znana zgodovina slovensko-hrvatskega kmečkega upora, od ust do ust, od stoletja v stoletje jo je ponavljala živa beseda. Toda kljub temu je dolžnost knjige in časnikov, da te zgodbe ne pozabijo ob slavnostnih obletnicah. Vprašajmo se najprej, kaj je bilo povod temu uporu? Ali je bila to le kmečka sitnost, godrnjavost in obijnost? Ali je bila to le bleđa zavist kmetov, ki so videli, da se "gospodi" godi bolje kot njim? Ali je bila "moška punta," kot so imenovali kmetje svojo zvezo v boju za "staro pravdo," le izraz neutemeljene nezadovoljnosti, sad sebičnih podpiralcev ljudstva in sirov izbruh zapeljanih kmečkih množic? Kdor bi tako sodil "moško punto" in tako razlagal vse podobne pojave iz najstarejše dobe do najnovejšega boljševida, bi se motil in bi bil kmečkemu ljudstvu sila krivičen.

Zakaj nobenega stanu ni, ki bi bil bolj miroljuben kot kmet, ki bi bil bolj pripravljen, "dati Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega," in tudi nobenega stanu ni, ki tako iskreno ljubil, to kar je njegovega. Zakaj vse to, kar ima: polje, vinograd, vrt, hiša, živina — vse to je nekaj živega, čemur posveča svojo ljubezen, kar boža s svojo roko, kar goji in redi s kapljami svojih potnih srag. Vse to imetje ni denar kapitalista, bankirja, verižnika, mešetarja, ki je neskončno grd v primeri z "blagom" kmetovim. Zakaj kmetovega "blaga" se drži njegova vroča, ljubezni polna kri, denarja pa se drži le prečesto kri revežev, vdov in sirov. Prav zato pa je razlagljivo, da kmet krčevito brani, kar je njegovega: vsako drevo v gozdu. Da, tudi svoje štiti bolj žilavo kot drugi stanovci. In v tem je iskati pravične jeze kmečkih uporov.

Kmet se ni branil dajati grofom in graščakom, kar jim je šlo po stari pravdi. Ko pa so prišla nadenj krivična bremena od gospode, v čemer so grešili z malimi izjemami vsi, takrat pa se prav posebej Franc Tah, gospodar Susedgrada in Stubice. Pred njim ni bila varna ne hči ne živina, ne žito ne vino. Zločini so kričali do neba. Ti so zatakneli "moški punti" petelinje pero (znak boja) za klobuk in bršljan ter zimzelen za trak. Dolgo so prosili, iskali pravice v Gradcu, župnik Ivan Babič jim je sestavljal pritožbe na kralja samega. Toda povsod so naleteli na gluha ušesa. Vse to jim je potisnilo v roke sekir, da in se cepi in jih strnilo v vojsko, da si pribore pravice. Zedinilo je Slovence in Hrvate v obupni boj za "staro pravdo."

Uporni kmetje so si izvolili vlado treh mož: načeloval je Matija Gubec, Hrvat, prisednik sta mu bila Ivan Pasanec in Ivan Mogaič. Za poveljnika kmečke armade so izvolili Metličana Ilija Gregoriča. Njihov politični osnutek za bodočnost moramo občudovati. Sklenili so, da rešijo vse slovenske in hrvatske kmete izpod

oblasti gospode. Zahtevali so svobodo promet do morja. — Sklenili sami pobirati davke in skrbeti za varnost dežele. — Pokorni hočejo biti edinole kralju, uživati pa popolno narodno avtonomijo brez tuje nadvlade.

To so nad 350 let stari zamisleki naših pradedov, ki jih je tedaj graščinska gospoda ljuto zatrla, udejstvila pa jih je kasneje francoska revolucija, deloma šele svetovna vojska in nekaj se jih rešuje tik pred našimi očmi.

Edinstvo kmetov je bila sijajna, žal pa, da niso imeli orožja in da je bil malokdo vajen pravičnega bojevanja. Vojkovodja, Ilija Gregorič, je napravil dober načrt, ko je razdelil vojsko v tri skupine, ki naj bi se s Kranjskega in Štajerskega združile pri Stubici s Hrvati in tamkaj izvojevale odločilno bitko. Toda preden je kranjsko in štajersko krilo dospelo na določeni kraj, je bilo že poraženo od graščinskih čet: Thurn jih je porazil pri Krškem, Schratzenbach pri Sv. Petru pod Svetimi Gorami.

Glavna bitka pa se je bila 9. februarja, 1573 pri Stubičkih toplicah. Krog 10.000 kmetov je napadla plemiška vojska, ki je imela težko konjenico in dobro oboroženo pehoto. Odpor kmetov je bil obupno hraber, toda vzdržati ni mogel. Trde, da je obležalo 5.000 kmetov na bojnem polju. Plemiška vojska je divjala, morila in obešala že premagane kmete na hiše in drevesa; na neki lesniki ob glavni cesti je viselo 16 kmetov.

Tako nesrečen je bil konec kmečke vojske, zmagal je graščak in gospoda. Toda po 350 letih ni skoro sledu več o tisti gospodi, oba naroda, slovenski in hrvatski še živita, združena v eno državo s srbskim narodom, ki je imel takisto žalostno usodo robstva, pa je tudi kmet bil tisti, ki je otrsel jačrem turške sužnosti.

MOJ MUC

(Po Klari Hepner—Fr. Pengov)

"Napravite nam veselje in sprejmite našega mucka; ker se moramo daleč preseliti in odprodati vse pohištvo, ne vemo zanj boljšega mesta nego pri vas."

Tako mi je pisal prijatelj, državni uradnik, v čegar pisalni mizi v desnem predalu spodaj je bil preživel mucek svoja prva detinska, ne leta, ampak urice in dneve. Večkrat sem videvala, kako se je prikazala njegova mala, okrogla glavica s premetenimi, rumeno zelenimi očmi iz predala in zabavala sem se ob živahnem igračkanju mladička, ki je obetal da postane nekoč še krasen maček. Tudi to, da je kazal že tamkaj nekatera sumljiva nagnenja, na primer veliko ljubezen do finega surovega masla — nekega dne se je bil spraval nad cel funt in ga deloma polizal, deloma pa uporabil kot pomado za svoje určice — ni moglo zmanjšati moje ljubezni do malega paglavca.

Vesela sem bila, da ga dobim, saj mi je med razno živadjo, ki je bivala na mojem malem posestvu, manjkalo ravno še muce. Mnogi ljudje vidijo v mački samo hinavsko, prihuljeno lokavo zver iz družine Felidov; jaz ne. Zame je pravi umetniški užitek, ko opazujem to vitko, gibčno, žilavo, v vsakem pregibu tako plemenito telo. Tam-le leži z iztegnjenimi prednjima šapama, glavo drži sklonjeno naprej kot panter, uhlija sta strogo napeta, oči srpo uprte

na plen, trese se vsaka mišica. Zdaj se polagoma približuje, komaj, da moreš opaziti kak gibljaj. Rožnati nozdrvi drhtita, krempji se iztezajo in zopet krčijo, lahoten mrzav mu mršči (polzi) preko hrbta. Hipoma se usloči hrbtenica in kot pušica zavrti iztegnjeno telo v loku na svoj cilj. Neprimerljiva moč in brhkota, ki se kaže v tem dejanju ti pomagata, da lažje zatreš mehkočutni izdih nad pogibom umorne jatičke, ki je bila žrtve prizora. Seveda to ni zadnja žrtve, in če ljubiš ptice bolj nego mačke in krilatec, moraš mačko brezpogojno odstraniti.

Če bi hotela pisati o značaju različnih načinov in mačur, ki sem jih proučevala, bi nastala iz teh študij cela knjiga. Zato ostanimo enkrat pri moji mucu! Prinesli so mi jo lepega spomladanskega dne. Kera je bil samček, sem mu dala ime Muki. Ze v zorni mladosti se je lotil slaninarskega sporta, zakaj priromal je k meni v nahrbtniku, a jaz sem ga na vrtu takoj osvobodila ječe. Stegoval se je, stresal se je in se oziral naokoli. Kako čudno se mu je zdelo vse! Muki, ljubljanski srajčnik, otrok zaprte sobice, ki doslej še nikoli ni bil v prosti naravi! Ali si morete misliti, kakšna gromada novih vtisov je silila vanj v tem trenutku, koliko novega se je imel učiti? Tu je bilo po tleh nekaj belega, trdega, ostrega, na kar so stopale njegove zametaste šapice, vazine samo mehkega tepiha; tam zopet nekaj mehkega, hladnega, zelenega, ki je prijetno vonjalo in je mikalo k pokušanju; bums, tu je zboldo nekaj šilastega, zelenega v nos, tam je štrlelo nekaj okroglega, razpokanega v višavo; Bogve, ali bi se ne dalo, plezati po njem? In kaj poletava tako mamljivo in pisano brez prestopanja mucu pred očmi?

Nista pretekla dva dneva in moj Muki je doumel in obsegel s svojimi možgani in čutili okolico. Tu in tam ga je zadelo še kako majhno presenečenje, kakor na primer tisti večer, ko sta se privrkat srečala z mojim prijateljem ježem, ki me je za večerjo redno obiskoval, na splošno pa je bil postal gospodar situacije (položaja), in vsako njegovo delovanje je pričalo o neki smotrenosti.

Nekega dne pride iz vrta k meni, vsaka dlačica na njem polna važnosti in ponosa in mi položi mladega tička k nogam. No, zdaj je bilo treba začeti s pedagoško (vezgojo), kajti svojih ljubih večič si ne pustim pregnati. Bog zna, če je razumel, da so ptice zanj prepovedan lov? Eno mu je bilo na vsak način takoj umljivo: Gospodinja kaj takega ne sme opaziti! In kadar me je togotno zmerjanje sinic, taščic ali svarilno vzklikanje kosov priklicalo iz hiše, se je stisnil Muki vselej globoko osramočen pred mojimi očitačimi očmi pri stranskih vratih v hišo.

Sicer se je pa razdrlo med nama polagoma veliko nagnenje. Dremljajoči ton, s katerim je skočil zjutraj na moje posteljo, s katerim me je pozdravil, kadar sem prihajala od zunaj domov, drezajoč se ob moji nogi, mi je zvenel ko nežna beseda ljubezni. Najljubše mesto mu je bilo v mojem naročju, pa naj je ležalo nad njim kakega ali pa presketalo blago kakega šivanja — toda eno je imel rad nad vse: sveže, ko sneg blesteče perilo ali lepo barvano svilnato pregrinjalo; bilo je, kakor da ima umetniški občutek za to, da je bilo najlepše ravno primeren okvir za njegovo lepoto.

Polagoma je rasel, postajal mišičnast in kitast, njegovo tigrasto krzno se je lesketalo ko svila, pa tudi vse njegovo zadržanje je postalo močateje; igravost mladega muca se je

umeknilo kraljevemu dostojanstvu, kakor mlad lev je korakal po dvoru zavedajoč se svoje sile.

Pri kosilu je sedel z dovršeno dostojnostjo poleg mene, nikoli ni nepotrpežljivo, poželjivo zamijavkal, celo najljubšim slaščičam nasproti se je znal mirno premagati. Če se mu je hotel kak gost prikupiti in mu je, nepoznavajoč Mukijev fin okus, podal kak hrustanec, je zasakal glasovo zaničljivo v stran in zapustil obednico molče, z grandezzo užaljenega ceremoniarja. Za obiskovalce sploh ni maral in kadar je prišlo v vas nekaj malih glasnih porednežev, ki so radi razsajali okoli mene, se jim je grajajočih lic umaknil pod streho, odkoder se ni prikazal, dokler ni izginila glasna (človeška) otroška svojata.

O svojih ljubezenskih aferah ni Muki nikdar govoril z menoj. V tem oziru se je obnašal skozji in skozji gentlemanlike in diskretno. Čula sem pač v marčnih nočeh njegove bolesterne elegije, opazila sem, kako je prihajal zjutraj domov ves razmršen in vidno osramočen nad svojo zanemarjeno vnanostjo, spoznala sem tudi njegovo izvoljenko, mlado, vitko črnolasko iz sosedsčine, sicer se pa nisem vmešavala v njegove intimne zadeve; sicer je bila pa tudi ta pomladanska čaša opojnosti kmalu izpraznjena.

Nekega dne, ko se grem po navadi izprehajati v gozd mi šine na misel, da bi vzela seboj tudi Mukija. Pokličem ga in skupaj korakava skozji vrtna vrata v visoki gozd, Muki ne-kako v zadregi in začuden poleg mene nalik kužka, vsaka žilica mu je bilo napeta pazljivo. To zvesto spremljevanje mi je tako prišlo, da sem ga jemala odslej redno seboj v gozd. Tu in tam je res nekoliko odskočil v stran ali plezal razposajen na kako smreko, vendar pa je ostajal vedno v moji bližini.

Polagoma pa se je izpremenila njegova narava. Nič več ni topotal vtrčje mene s kratkim, pasjim koračkom, njegova hoja je postala počasnejša, vedno bolj se je jel plaziti, prežati, postajal je vedno bolj zverski, kmalu pa je spet obstal kot pri-raščen, rep na viš kot palica v fizičniku, glavo in oči obrnjene v dalj. Lahno so vstrepetale fine nosnice nasproti posebnemu duhu, nervozno sta se obracala uhlija proti gotovim zvokom, ki jih jaz nisem dojmila — čutila, ki so bila v službi človeka zadremala so se predramila in trepetala pri najmanjšem miku. Valovi novih tonov, nove vonjave so vabile, nove in vendar tako čudno domače kakor spomini iz tisočletne davnine in glavno mu je klicala daljjava, divjina, svoboda!

Zdaj je tekal Muki venkaj tudi brez mene, izostajal je po cele dneve, a prihajal nazaj z otujelimi, divjimi očmi, razdrapan kot kak vagabund. Nekoč je privrval v mogočnih skokih čez vrtno ograjo in se potuhnil (prihluil) kot preganjana zverjat k mojim nogam, lakotnici pa sta mu drhteli. Par minut nato sem videla lovca, ki je šel mimo; precej sem vedela: šlo je za življenje in smrt!

Vzela sem Mukija v naročje in govorila z njim dobrohotno in pametno besedo, dokler se ni pomiril; toda ni mi hotel obljubiti ničesar.

"Ti ne veš, kako to mika tam zunaj," so mi pravile njegove oči! Nekaj dni pa je ostal doma, je polegotal trdno in zamisljeno, potem pa ga je spet zmanjkalo, in jaz sem tekla v gozd in klicala: "Muki, Muki!"

Nekega jutra je bil zopet doma. Ležal je pod velikim listom rabarbare, a sem ga namenoma prezrla; hotela sem mu pokazati, kako huda sem nanj. Ko grem h kosilu, ga pokličem, a on se ne zgane. Te-

daj stopim sama k njemu. Hrabet in zadnji šapi sta bili vsi krvavi, pogledal me je z nepopisnim pogledom in mi lizal roko. Tiho in vdano je pustil, da smo storili z njimi, kar je bilo treba, izmili smo mu rane, odstranili nekaj svinčenih šiber, mu dali leden svitek in potem je ležal 24 ur brez hrane, ne da bi trenil. Potem se je s težavo zvrlel na vrt. Cesar nisem upala, se je zgodilo, Muki je zopet ozdravel saj je mačje življenje tako neznansko žilavo in sposobno za prerojenje.

Močan, velik, težkoten je hodil zopet okrog hiše kot kak vladar; njegove svetle oči pa so merile proč preko mene, preko vrta, ki mu je bil premajhen, venkaj v daljavo, v divjino, v svobodo, pa makari tudi — v smrt!

Muhe na deželi.

Meščan na deželi: "Moj Bog! Kako lepo in prijetno bi bilo pri vas na deželi, ako bi le ne imeli toliko sitnih muh." Kmet: "Da, veste gospod, te muhe so same meščanske muhe, ki se pritepejo čez leto k nam na zdrav zrak; kajti po zimi ni videti pri nas na deželi ne ene muhe."

Imam na zalogi že nad 14 let LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene. Imam na zalogi tudi kovečke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

ZAHVALE

Naznanim Vam, da sem dobil harmoniko ob pravem času in sem zelo zadovoljen in hvaležen; jaz bom že poskrbel, da jih boste še več prodali, to vsi prav zadovoljni, tako da moram vedno igrati.

Joseph Benasich, 5916 Pilsen Ave. S. W. Cleveland, Ohio.

Naznanim, da sem naročeno harmoniko sprejel in sem zelo zadovoljen, ter se Vam zahvaljujem za dobro postrežbo.

Joe Markovich, Box 613, Gary, W. Va.

S poslano harmoniko sem prav zadovoljen, se Vam lepo zahvalim zanj.

Frank Gostiša, 824 McAllister Ave. Waukegan, Ill. Pišite po cenik na:

ALOIS SKULJ 323 Epsilon Pl., Brooklyn, N.Y. Edini zastopnik in založnik LUBASOVH HARMONIK in Zadržanih Državah.

UMIRAJOČA ŽENA JE ČEZ EN TEDEN ŽE PRALA. Na svetu se godijo čudne stvari: toda Mrs. Vrbanec, žena nekega mešarja bi pa svetu rada povedala še nekaj bolj čudnih stvari. Dandana je to najbolj leti je prišlo sgudivati na tebi, okusu in veselju do dela. V tem času je revica še popolnoma oslabela, da jo je bila sama kost in koža. Niti iz postelje ni mogla vstati, da bi opravljala svoja hišna dela. Vsa huda krog oči. Želodec je imel, da je jetična, in razni zdravniki (profesorji) so domili nadeje. Konečno so pisali materi le čene v staro domovino da naj pride semkaj da bi svojo hčer se enkrat videla. Ko je nastal sumek dospela, je takoj spoznala vzrok njene bolezni. Takoj je naročila zdravilo soper trakujo, kar je bilnici v resnici pomagalo. Dandana so drugi mihi nad njo obupovali. Ne, ta žena je danes okrevala. Že čez en teden ko je vesla prva zdravila soper trakujo je lahko oprala vse domače stvari. Dandana je to najbolj veselja in srečna žena na svetu.

Na tisoče moških, ženak in otrok se zdravi za tako drugo bolezen in sicer neuporno. Bolezen je njihova resnična bolezen pokast — trakuja. Gotovo znamenja te pokasti so oddajanje njenih delov, morbitina pa izguba telesa z vlačnim izpehavanjem, pokriti jezik, sngga, bolečine v hrbtu, steguh in nogah, omotica, glavohol, občutek omedlevice s pravnimi šeljočem, veliki, temni kolobozni krog oči. Želodec je tekal in nagubljena. Clovek tudi čuti, kot da se nekaj giblje do grota. Bolnik ima rmenno kožo, izgubila na tebi, ima slabo spano, vedno živa je vedno otečen da se mu ne ljubi delati. Pokast, ki vseh doseže dolžino 60 čevljev, povzroča boječaste napade. Če se spizni v sapnik, lahko sadiči svojo žrtve. Izgubite se tako te pokasti dokler ne ispodkopije zdravja. Laxian je tudi dober čeprav nimate trakuje. Pošljite \$10.00 za zdravilo Laxian. Ne plačajte nič preden ne prejmete zdravila. Laxian je tudi dober čeprav nimate trakuje. Pošljite C. O. D. Prodaja ga samo Royal Laboratory, 45 Netting Bldg. Windsor, Ont. Za savarovanje zavajajoča dodate 25c. posebi.

PRIPOROČILO
Priporočam se vam vsaj enkrat, rojakom po Ameriki na popravilnoje KLANJSKIH, NEMAKIH in KROMATICNIH HARMONIK po nisti cenil. Delam tudi nove mehove. S spoštovanjem

ANDREW STONIC
405 Bridge St., Joliet, Ill.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje
EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill. Pišite po cenik!

MRS. ANTONIJA RIFFEL, slovenska babica
522 N. Broadway JOLIET, ILL. Telefon 2380-J.

IMPORTIRANE KOSE
in drugi orodje

Kosa in garantirana železa s rinskem 24, 26, 28 in 30
polcev dolge \$2.00
3 1/2 \$2.50
Kleplino orodje, teške vrste \$1.75
Brazni kamen "Bergame" \$0.50
Motika \$0.50
Praksa \$0.50
Ribežen za repo s 2 nožema \$1.35
Kosiče (brez Express) \$2.00
Blago pošiljam poštinske prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta. NEW YORK, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim in žalostnim srcem naznanjamo našim znancem in prijateljem, da nam je dne 9. julija nemila smrt pobrala mojega ljubljenega moža, oziroma očeta

John-a Filak

v 54. letu njegove starosti. Raniki je bil rojen v fari Podzemelj na Belokranjskem, oženjen je bil 25 let in tri mesece.

Tem potom se najprvo lepo zahvaljujemo prečast. gospodu župniku Rev. John Plevniku, ki so ga večkrat obiskali v boleznih in tolažili. Hvala lepa tudi č. g. Rev. M. Butala, pomož. župniku ki so mu podelili sv. Popotnico par ur pred njegovo smrtjo in za lepe pogrebne obrede, tako tudi Rev. Horvatu in Rev. Podbregarju za asistenco.

Prav iz srca se zahvaljujemo cenl. društvu sv. Jožefa št. 2. KSJK. za vse, kar so storili za tako lepo izvršen pogreb. Hvala tudi društvu sv. Petra in Pavla št. 66. JSJK. in društvu sv. Družine št. 1. Bog vam poplačaj!

Hvala lepa vsem, ki so darovali za sv. maše in za darovane lepe vence. Kličemo vam iz srca: Bog vam stoterno poplačaj. K sklepu še hvala vsem udeležencem pogreba.

Tebi pa, naš nepozabni mož in oče kličemo: Počivaj v miru bčžjem in naj ti sveti večna luč!

Zalujoči ostali:

MARY FILAK, žena.
JOHN, ANTON, FRANK, JOSEPH, ALOYSIUS, sinovi.
FRANCES in THERESA FILAK, MARY ZELKO, hčere.
LORRAINE ZELKO, vnukinja.

Joliet, Ill., 16. avgusta 1927.

Tiskovine

za vaša društva, za trgovce in obrtnike in privatnike izdeluje lično in točno po zmer-ni ceni katoliška tiskarna

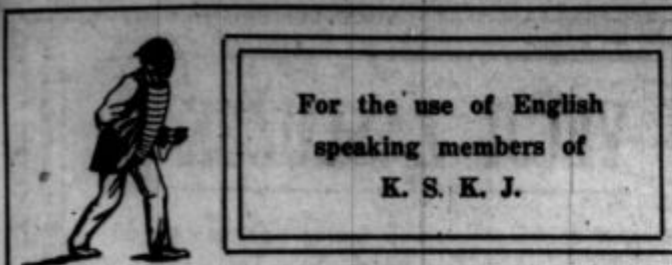
"Amerikanski Slovenec"
1849 West 22nd Street
Chicago, Ill.

Priporočamo se cenjenim društvom v naklonjenost, zlasti za tiskanje pravil. Izvršujemo prevod iz slovensčine v angleščino in obratno.

Predno naročite svoje tiskovine drugje, vprašajte tudi nas za cene.

Društvene plačilne knjizice, katere je odobril gl. tajnik K. S. K. J. za njihova podrejena društva imamo stalno v zalogi.

Številna društva naročajo svoje tiskovine pri nas. Dovolite, da tudi vam postrežemo v tem oziru.

For the use of English speaking members of K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan, Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Official Notices, Sporting and Social News and Other Features.

SCHOOL DAYS COMING

Two-thirds of vacation time is gone. Thoughts of school days coming next month are not as unwelcome as they were at the beginning of free time. Vacation has lost some of its glories and school enters into conversation and play more and more. New schools will open for the first time. Additional rooms and classes will be provided. Backward and wilful children are talking of making changes in school or teachers. Some are thinking of going to the public school. One of the poorest of excuses for going to a public school is that it costs less. Granted that some of our schools still make a light charge for tuition, we can claim that the school which costs less is worth less for our children. The parochial school, where religion is not neglected, but put in its rightful place and honor, is the best place for the Catholic child. If others are satisfied with the three R's, we are not. We have added the fourth — Religion — to Reading, 'Riting and 'Rithmatic.

We do not wish to say anything against the public school. It is needed and does its work as those who make use of it wish it done. Surely we have no room in our schools for its inmates. Let them do as they wish. But we have a right at this time to point out that its boasts are false. Those who claim the public school is superior to all others are not upheld by many of their leaders who are honestly endeavoring to improve them.

Dr. Currier, in his syndicate article says: "It does not appear to me that the finished product of the public school education of today, in citizenship and mentality, is a particle better, if it is as good, than the education of a generation ago." He adds that "present-day education has more frills, more superfluities, and is vastly more expensive and burdensome."

Nothing to boast of, especially when it is granted that education of today should be far advanced over that of a generation ago. Loyalty to our schools is often rewarded by good positions with firms who seek the parochial school graduate. Its a distinction!

RELIGION IN SCHOOLS

In more than two thousand public schools over the country the children on request of their parents are excused for an hour each week to receive religious instruction. This plan was first adopted something more than a year ago; the extent to which it has been taken up since shows that the American public is at last awakening to the necessity of religious instruction for the nation's youth. But many who appreciate the need of such instruction regard this plan as inadequate, ineffective and in some respects positively objectionable. One of those writing in the June Forum makes a rather strong case against the plan and proposes instead, that the different religious bodies unite in formulating a course of instruction to be given in the public schools. Such was the plan by which ancient pagan nations having many goods instructed their youth to respect them all, with the final result that all were held in contempt. There is no surer way of breeding contempt for religion in a people than to lead children to believe that different religions are entitled to equal respect.

One says religion should be taught as an obligatory subject in the public schools; another says religion should not be taught in the public schools at all. It would be amusing if it were not sad, two persons debating without understanding the difference between them and without any basis on which they agree at the start. What is religion? What is the public school? Without defined agreement as to the exact nature of these two entities, all discussion of a combination of the two is futile and vain. Religion, unless it comes down from Heaven to lift the universe, is of little worth. Education, unless it better equips one to do what one was made for, is of little worth. The span of life is short, the story of the public school a brief episode, the history of this religion or that but an incident in the experience of the race; but the laws of God and the nature of human beings are immutable. When debaters first agree on these they can discuss to some purpose.

The Best Things.

- The Best Law.—The Golden Rule.
- The Best Education.—Self knowledge.
- The Best Philosophy.—A contented mind.
- The Best War.—To war against one's weakness.
- The Best Theology.—A pure and beneficent life.
- The Best Medicine.—Cheerfulness and temperance.
- The Best Music.—The laughter of an innocent child.
- The Best Science.—Extracting sunshine from a cloudy day.
- The Best Diplomacy.—Effecting a treaty of Peace with one's own conscience.
- The Best Journalism.—Printing the true and beautiful on memory's tablet.
- The Best Engineering.—Building a Bridge of Faith over the River of Death.
- The Best Biography.—the life which writes charity in the

largest letters.

The Best Mathematics.—That which doubles the most joys and divides the most sorrows.

The Best Navigation.—Steering clear of the lacerating rocks of personal contention.

A single Rule For Success.

"Much has been written on success; but I find that there is one simple unerring rule for it. Read the advice of the great and successful men, everywhere, and you will not go far before you find this admonition: Save money! It runs through and is at the bottom of all that is recorded about success. As a matter of fact it is the one rule necessary to success, for following it brings all the other requirements. The man who saves will soon become industrious, intelligent, alert—even if he was not so at first. * * * So, remember that the one single and fundamental rule for success is 'Save Money!'

WITH OUR TEAMS

ATTENTION BASEBALL MANAGERS

Has your team any claims to the baseball championship of your district? If it has, what are they? We are starting to check up on the different teams. The situation in the East seems to be fairly well settled. It appears that St. Joseph Sports, Collinwood, are the best in the East. Yet to be certain, we wish that the Collinwood team would sum up their standing in the Glasilo and let us know again what games they won and what games they lost if any, when playing other K. S. K. J. teams. If any one in the East disputes the claim of the Collinwood bunch, let him speak up.

The West is in a rather unsettled condition. Sheboygan is the only undefeated team here, but as far as we know, it has played but one game against a K. S. K. J. team. Chicago has lost two out of three Joliet, and another game to St. Mary's, Waukegan. We do not know, whether the two Waukegan teams have played each other or not. Joliet lost two to Waukegan, St. Joseph's. To sum up the situation on paper, Joliet seems to be stronger than Chicago, Waukegan St. Josephs stronger than Joliet, Sheboygans victory over St. Josephs, Waukegan, gives them an edge over St. Josephs. St. Mary's, Waukegan is the dark horse. We hope that the games to be played the next few Sundays will clear up this situation.

We may have missed up on some of the games, but don't blame us, we have no official reports of them. We want to give you all the credit that is your due, so speak up.

The middle of September should find everything settled so that the championship game could be played toward the end of that month.

Fraternally yours,

Father Butala,

Address either 810 N. Chicago St. or K. S. K. J., 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Bridgeport, O. — Editor of Our Page: Just recently I have returned from a trip to the northern part of our old Buckeye state and enjoyed the same very much.

On my return I was much surprised to learn that some of the St. Joseph base ball players were visiting our lonesome coal fields where everybody is passing time on and waiting for the outcome of the present conflict between workingmen and capital.

But I was more surprised, when I was informed that our boys down along the river from were informed that K. S. K. J. of Bridgeport is out of the race for the shining cup.

I don't know where the party that made this statement received this authority, but it seems very strange that such rumors should exist, and why should our team be out of the race for the western trip. Can you explain this?

If our team has not played more games with K. S. K. J. teams, we will not take all the blame. I have asked through Our Page for games, but none have answered. I have written several letters to the Pittsburgh manager, but have not received any satisfactory an-

swer; as to the cause, I do not know. We are willing to play them any Sunday afternoon, but their or any other team must bear its own expense to come here, owing to the financial condition through this section.

Same applies to Lorain and St. Joseph Sports. When our last game was played with St. Joseph Sports, it was my wish then, and it is now, that the third game be played on neutral grounds for several reasons. That was also understood.

Now can you explain why our team is not in the race for the western trip?

Let us get that feeling out of our system that one team can do it all, and others are only figure heads.

Personally, I feel that our team is as much in the race for the western trip as St. Joseph Sports, and if the Sports will not play Bridgeport and win the game, they cannot receive the benefit for the shining cup and their expenses paid by the organization. Let us be fair about the matter, and don't be to hasty about remarks. If St. Joseph Sports wishes to play Bridgeport, their manager has my address; let him drop me a line and arrange a game, and if they win, all well and good, but until such time, we will not concede victory of the east to them.

Now let us get busy and give me your answer through Our Page, and explain as requested above.

Fraternally yours

Anton Hochevar, Bridgeport, O.

Notice! Baseball Managers, Chairmans, etc.

Recently I have received a letter which was to the effect that I was to blame for the state of affairs in our baseball circle.

My business is to edit the Our Page, as to the booking of games, deciding who is best, approving championship games, etc. I have nothing to do whatsoever. If any team feels that is of championship caliber, while some other team is claiming the title, my advice is for such a team to turn to Rev. Butala or Bro. Joseph Zalar, Supreme Secretary, or to the Supreme Board itself as they have placed at our disposal an expense fund. The Bridgeport team can best satisfy themselves by turning to the above persons. I hope in the future they will not consider me as "boss of affairs."

Editor.

Bridgeport And Collinwood Meet.

The St. Joseph Sports of Collinwood will pack their grips and hop down to Bridgeport, O., to play the K. S. K. J. team of that town.

One game will be played, that being the final of a three-game series. The Sports are anxious to trim the downstaters as then they will be on top without dispute.

Even though Bridgeport defeats Collinwood, it will have to play Lorain and Pittsburgh, and win; the latter team twice, if they wish to have a higher standing than the Sports.

This play-off game between the Sports and Bridgeport will take place next Sunday, August 28th, at Bridgeport, O.

Waukegan Win From Chicago.

On Sunday August 14th the Waukegan K. S. K. J. Boosters resumed the baseball activities after being idle for two weeks.

On the 14th of August the Boosters traveled to Joliet to play the K. S. K. J. team, but to the disappointment of both teams and also the large crowd, the game was washed out by a heavy rain. This made it impossible to play off the game. But these two teams will meet later in the season.

Now coming to the Sunday game. The game went along fine for the first four and half innings and the Boosters were leading 2 to 0. It looked like a pitcher duel, but the last to the fourth the Boosters came in strong, making five more runs on six hits, four of which were in succession. The Boosters thought that a 7 to 2 lead was not safe, as they came back in the sixth with five more markers. This finally put the game under the belts for the Boosters. This made it two wins for the Boosters over the St. Stephens.

John Kuhar pitched a fine game, allowing nine hits, but kept them scattered and allowing five markers. He also struck out four "Steve's" and permitted but one "free ticket" to first. He also had very good control, with the bases full in the third, he got the next batter on strikes for the third out.

For the losers, Bogolin, the catcher, shone on the field as well as with the bludgeon, Northbaur also contributed pair hits, both doubles. The Boosters had their heavy hitting done by the last four men in the lineup. John Miks collected two and so did A. Merlock. Frank Drassler and Kuhar, the pitcher, were hitting heavy and unusual. This is said mostly of Kuhar the pitcher.

This win over the "Steve's" makes the total to ten wins and five losses.

Next Sunday the 21st the Boosters take on the slugging Waukegan Orioles. The game will be played at the Wire Mill Park.

Waukegan	A. R. H. O. A.
Slana, lf	2 1 1 0 0
Novak, ss	3 0 1 1 3
Drobnick, cf	5 0 2 1 0
Grimis, 1b	3 2 0 11 0
Marinsek, 3b	3 1 1 1 1
Miks, 2b	3 2 2 1 2
Drassler, rf	4 2 3 2 0
Merlock, c	4 2 2 4 1
Kuhar, p	4 2 3 0 2
Totals	31 12 15 21 9
St. Stephens	A. R. H. O. A.
Bogolin, c	4 1 2 6 2
Maes, cf	4 0 2 0 0
Basco, 2b	4 0 0 3 2
Northbaur, 3b	4 2 2 3 2
Verbiscar, ss	2 1 0 0 1
Zabkar, rf	2 0 0 2 0
Schlubeck, lf	2 0 1 0 0
Schell, 1b	1 0 0 3 0
Mladic, 1b	1 0 0 1 0
Butche, p	3 1 2 0 1
Totals	27 5 9 18 8

St. Stephens 0 0 0 2 12 — 8
Waukegan 0 1 1 5 0 5 * — 12

Errors—Basco, 3; Schell, Kuhar. Two-base hits—Drobnick, Bogolin, Northbaur, 2. Three-base hits—Kuhar, Maes. Sacrifices—Slana, Schell, Verbiscar. Stolen bases—Verbiscar, Bogolin, Slana, Novak, Miks. Base on balls—Off Butche, 8; off Kuhar, 1. Struck out—By Kuhar, 4; by Butche, 5. Time —1:35. Umpire—Copp. Scorer J. Drassler.

OFFICIAL NOTICE

All of our younger members are notified that the St. Mary Magdalene Society, No. 162 K. S. K. J. will have a picnic on August 28th at Strumbly Park, 1090 E. 222nd St. The members and all the other young folks are cordially invited to attend. I assure you a good time will be had by all; and you will not be sorry if you come. All kinds of goodies for our tummies will be obtainable, and there will be dancing to the tune of melodious music galore. It's a good idea for you to bring two pairs of shoes along with you, so there will be no embarrassing moments for you going home.

Come on you young people, out into the open for a day of clean fun and let's get acquainted. Young ladies, don't forget to bring your beaux along. If you haven't and beau of your own, just go ahead and bring somebody else's beau.

But all jokes aside, really, girls I will be expecting all of you to come, so I will just say, "See you Sunday at the Picnic."

Mary Hochevar, Secretary.

To The Critic.

I am sorry, but I did not have the time to tell you what I think about your few lines of criticism. I have been on a little vacation the last week and am fairly "all in" now. You may, however, receive satisfaction by ordering your next week's copy of Glasilo, which will include my version of the "face on the bar-room floor." I hope to hear from you again.

Editor.

Forget.

"If you would increase your happiness and prolong your life, forget your neighbor's faults. Forget the slander you have heard. Forget the temptations, Forget the fault-finding, and give little thought to the cause which provoked it. Forget the peculiarities of your friends and only remember the good points which make you fond of them. Forget al personal quarrels or histories you may have heard by accident, and which, if repeated, would seem a thousand times worse than they are. Blot out as far as possible all the disagreeables of life; they will come, but they will grow larger when you remember them, and the constant thought of the acts of meanness, or worse still, malice, will only tend to make you more familiar with them. Obliterate everything disagreeable from yesterday; start out with a clean sheet for today, and write upon it for sweet memory's sake only those things which are lovely and lovable."

Them Was the Days.

"Sorry, but I can't insure you are to tall," said the agent to Pat who wanted to take out an accident policy.

"Too tall? What's the matter with that?" protested the applicant. "And anyway I'm not as tall as my father was and he had no trouble getting insured."

"But your father," the agent explained, "was insured years ago when there was no danger of a fellow having his head knocked off by a skidding airplane."

FOR GAMES WRITE TO

St. Barbara, No. 23, Bridgeport, O.: Mgr. L. Hoge, Box 871, Bridgeport, O.

Holy Family Catholic Club, Kansas City, Kans., Mgr. Anton Stimac, 511 Splitlog Ave., Kansas City, Kans.

Greendale A. C., Sheboygan, Wis., Mgr. John Versey, 1709 S. 10th St., Sheboygan, Wis.

St. Joseph Sports, Cleveland, O., Mgr. John Omerza, 15500 Daniel Ave.

St. Mary's, North Chicago, Ill., Mgr. Jos. L. Drasler, 66 — 10th St., North Chicago, Ill.

St. Mary's, No. 50, Pittsburgh, Pa., Mgr. John Golobitch, Jr., 5730 Butler St., Pittsburgh, Pa.

St. Joseph's, Waukegan, Ill., Mgr. M. J. Opeka, 26 — 10th St., North Chicago, Ill.

K. S. K. J. Baseball Club, Joliet, Ill., Mgr. Eddie Mutz, 1411 Nicholson St., Joliet, Ill.

St. Cyril and Metod, Lorain, O., Mgr. Michael Cherne, 1737 E.32nd St., Lorain, O.

K. S. K. J. Athletic Association, Forest City, Pa., Assistant Secretary, John L. Kamin, Forest City, Pa.

St. Stephen's, Chicago, Ill. Mgr. J. Petrovic, 1920 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Golden Keys

A bunch of golden keys is mine
To make each day with gladness shine.

"Good morning!" that's the golden key
That unlocks every day for me.
When evening comes, "Good night!" say,
And close the door of each glad day.

When at the table, "If you please,"
I take from off my bunch of keys.

When friends give anything to me,
I'll use the little "Thank you" key.

"Excuse me," "Beg your pardon," too,
When by mistake some harm I do.

Or if unkind offense I've given,
"Forgive me," and I'll be forgiven.

On a golden ring these keys I'll bind;
This is its motto: "Be ye kind."
I'll often use each golden key,
And then a happy child I'll be.

Two Tramps.

Two tramps, an Irishman and a German, were travelling on a road together; they didn't have a cent and were half starved. After being refused a good many times they at last succeeded in getting a piece of meat, and as they were quarrelling over it to see who would get it, the man who gave it to them proposed they should each take hold of opposite ends and commence to eat and see who could eat the faster. He tied their hands behind them, gave each an end in his mouth, and said: "Are you ready?" The Irishman said "yis" between his teeth, but the poor German said "yah," opening his mouth, and the Irishman got the meat.

It's easy for a young man to paddle his own canoe — if his father will provide the canoe and paddle.

What a girl likes about a love letter is the fact that she can keep reading it over and over.

HANKA

Lužiško-srbska povest

(Nadaljevanje)

Za odgovor ja zamrmala par nerazločnih besed, kar ga je deloma začudilo, deloma vzemirilo, zato je hotel pravkar zastaviti novo vprašanje, ko se je Hankina ruta zadelala ob visečo vejo in se premaknila. Hitra kretnja z roko in ruta je bila spet uravnava, vendar je pa trenutek zadostoval, da je Riška spoznal lepo ženico.

"Hanka . . . ti?" je zaklical ves iznenaden, dočim se je v njegovih modrih očeh veselo posvetilo. "Kako bi si kaj takega mogel misliti? Pa vendar ne boš huda, ker sem te imel za tvojo mater?"

"Brez skrbi! Zaradi tega se nič ne vznemirjam," je dejala kratko in delala mirno dalje.

Riška je čutil, da ji je njegova prisotnost neprijetna. Zaklical ji je zato še prijazno: "Z Bogom!" za kar mu je površno odzdravila, in je odšel. Komaj je pa napravil par korakov, ko ga je vzmirla neka misel tako, da se je začel obotavljati in se je ustavil; malo je premišljeval, nato se je hitro obrnil.

Hanka se je ravno dvignila, da bi odšla, ko jo je Bogomir poprosil, naj še malo počaka.

"Saj me ne boš imela za radovednega, Hanka," je dejal prisrčno, "ako te vprašam: Ali se je mati zaradi tega," pokazal je na njeno obleko, "spet jezila? Ali je ona hotela tako?"

"Meniš, da si pustim v tem ukazovati?" je odvrnila deklica rezko in uporno dvignila glavo. "Sama sem tako odločila, . . . ker mi je tako bolj pripravno pri delu."

Se enkrat je površno prikimala županu v pozdrav in nato hitro odšla; pravkar se je na dvorišču prikazala mati in jo poklicala k jedi.

Riška je zamišljeno gledal za vitko, prožno postavo, ko je hitela proti domu.

"Seveda je bolj pripravno . . . ničesar drugega! Kaj naj bi tudi bilo . . ." Vzdihnil je in šel z roko preko čela — toda v naslednjem trenutku je siloma odgnal od sebe vse težke misli, dvignil povešeno glavo in stopil hitro in prožno proti svojemu domu.

12.
"Danes pa ne bo kar brez vsega!" — Teta Trina je vsa v skrbeh izkušeno pogledala na sivkasto-belo nebo. "Boš kmalu gotov s svojim delom, Bogomir?"

"Kmalu, teta."
Pristopicala je preko dvorišča in se ustavila pri mladem županu, ki je popravljal zlomljeno oje.

"Glej, glej, kako lično in lepo si ga popravil!"
"Ni ravno velika umetnost, teta. Slab kmet, ki ne zna sukati sekire in kladi in ne biti svoj lastni kovač in tesar, če je baš sila."

"Seveda, seveda," je prikimala starka, "toda vendarle je treba za to spretne roke in take kot ti, je nima vsak," je dodala z izrazom materinskega ponosa.

"No, no, teta, le počasi s svojo hvalo, da ne postanem še domišljav," se je dobrovoljno smejal mladi mož in zabijal priostroeno nagvozdo v oje.

"Za domišljavost pa nisi baš ustvarjen, dečko, drugače bi bil že davno. Kaj ni morda res, da se ti vse posreči, česar se lotiš? In to je odvisno od spretnosti in sreče."

"Hm!" je dejal Bogomir.
Teta ga je nekaj časa molče opazovala pri delu, ko je naen-

krat puhnil močan veter in se istočasno nekje daleč oglasil z molkel, dolgotrajen grom.

"Aha se že približuje. Ne bo trajalo dolgo in imeli bomo tu nevihto. Veter že začenja. No," — teta Trina se je spustila na široko tnalno — "vedela sem že zjutraj, da tiči nekaj v zraku. Solnce je sijalo kakor skozi rdečerjavo soparo, kokoši so skrivale glave pod peruti, pes je žrl travo; najbolj pa čutil sama na sebi. Vsa sem zbita in noge me kar nočejo nositi."

NAJSTAREJŠI SLOVENSKI NASELJENCI V AMERIKI

(Nadaljevanje iz 4. strani)

mogoče veliko denarne in druge podpore nabrati, ker je v veliki utiski. Potem naj malo poigrtira, da bi vsaj še par novih misijonarjev pohitelo za njim. Slednji ji odločno svetuje, naj gre do New Yorka, odkoder ji ne bo težko priti do njega, ako ne bo pred pomladjo došla, ko prevoz po kanalih in jezerih še ni otvorjen. Iz tega sledi, da ji je to pismo pisal enkrat v začetku leta. Zaenkrat iz teh navedenih ni bilo nič. Antonija je odšla v Pariz, menda z namenom se pripravljati za Ameriko. Pač pa je poskrbela za enega misijonarskega služabnika. Ta je bil po vsej priliki Andrej Češir. V rokah imam Baragov "Recommendation" zanj v štiri jezikih. Imena sicer ne naveda, a se zdi, da je bil njemu namenjen. "Ta moj," pravi o njem "je rojen v Iliriji, v avstrijskem cesarstvu. Določen je za misijonarskega služabnika med Indijanci ob Krivem drevesu pri Mackinacu v Združenih državah ameriških, v kraju Michigan."

Menda si ta sam ni upal na daljno pot. Tako se je vsa stvar zavlekla do Baragovega prihoda v domovino leta 1837. Takrat je Baraga vzel seboj Antonijo in Češirka.

Baraga je 29. septembra, 1836 zapustil svoj misijon in se preko Detroita podal v New York, kamor je došel 30. oktobra. Tam se je 3. novembra vkrcal in prišel po 23 dneh v Ljverpool. Ko je bil v Anglijo oglečal, je nadaljeval pot v Francijo, kjer je hotel vse potrebno urediti glede tiskanja svojih indijanskih knjig. Iz Pariza je 12. decembra pisal sestri Amaliji. Na toncu tega doslej še neznane pisma pravi, da bo pred februarjem težko prišel v domovino. Posebno lepo pozdravlja sestro Antonijo. To bi bil lahko najprej osebno pozdravil, saj je bila tisti čas v Parizu, kakor on. Čudno, da tega ni vedel. In da ni vedel, je razvidno iz drugega doslej neporabljenega pisma Amaliji, datiranega v Parizu 10. januarja, 1837:

"Nadalje ti radostnega srca sporočam," piše, "da sem svojo drago Antonijo tukaj v Parizu našel, toda šele ko sva bila oba že cel mesec v Parizu, ne da bi drug za drugega vedela. Sedmega decembra sem prišel v Pariz in 8. januarja sem šele prvič videl svojo najdražjo Antonijo."
Pariški list "Nouvelles religieuses" je prinesel poročilo o njegovem prihodu in namenu. Na to poročilo je neki Nemeček Antonijo opozoril. Ta ga je šla seveda takoj iskat po mestu. Šele po mnogem povpraševanju se ji je posrečilo ga najti. Razumno, da je bilo to svidenje prisrčno. Ves srečen poroča Baraga sestri Amaliji, kako sta

se našla. Poslal ji je tudi izreke z dotičnim poročilom in izrazil željo, naj bi ga dala v "Lajbacherico." Ta ga sicer ni prinesla, pač pa "Illyrisches Blatt" leta 1837, št. 5, stran 18. V njem berem med drugim: "Se zdi, da njegov škof stavi vse upanje vanj." Ker Baraga v zgoraj omenjenem pismu na Amalijo kratko poroča: "Ona me bo tu čakala, dokler se s svojega evropskega misijonarskega potovanja ne vrnem sem nazaj, nato jo bom z velikim veseljem vzel s seboj in v svojem misijonu prav dobro porabil."

Iz tega bi sklepal, da ona svoje namere iti za bratom v misijone ni nikoli opustila.

Baraga je šel iz Pariza v Italijo, nato pa v domovino, kamor je došel 9. aprila, 1837. A ga ni dolgo držalo doma. Preko Avstrije in Nemčije, koder je pridno nabiral prispevke za svoj misijon, se je zopet odpravil proti Parizu in nato skupaj z Antonijo in Češirkom proti Havru, kjer so se po daljši zamudi 24. maja vkrcali. Vožnjo so imeli skrajno slabo, kakor je razvidno iz pisma brata in sestere. Baraga poroča iz New Yorka julija, 1837 Amaliji, da so imeli deset dni neprestano nevihto. Antonija je bila ves čas bolna, ona pa piše isti 29. julija, 1837 od istotam, da je bila vožnja zelo pusta in da bi nikoli več ne hotela v tem času na morje. Edino razvedrilo, pravi so bile Friderikove pridige. Tako ginjlive in obenem blažilne je govoril, da je potnikom za cel dan dolg čas pregnal. Najrajši bi bili imeli, da bi bila vsak drugi dan nedelja. Odkoder je kdo bil, vsak ga je vabil v svoj kraj, da bi tam prevzel lušno pastirstvo. Šele 10. junija so se približali New Yorku in dva dni pozneje so pristali. Več tednov je trajalo, predno sta mogla nadaljevati pot. Antonija je ta čas stanovala pri avstrijskem konzulu in se čutila kakor doma. Tako je Baraga šele konec septembra prišel v svoj misijon.

(Dalje prihodnje)

NAPRODAJ

V West Parku, blizu Rockdale (Joliet), Ill., ima lastnik naprodaj dve hiše.
Ena hiša obsega pet sob, solnični parlor, kopalno sobo, dve shrambe za obleko, shrambo za perilo (Linen Closet), obširno kuhinjo z omarami za posodo, cementirano klet in posebno klet za sadje in furnez.
Druga hiša ima štiri sobe in en klozet, cementirano klet, plin (gas), elektriko in furnez.
Okrog obeh hiš je cementiran tlak, garaža in velik kokošnjak.
Proda se takoj vse skupaj za \$3.500. Vprašajte na:
117 Cochran Ave., Joliet, Ill.
Telefon 3139-M
(Adv. 33-34)

WEESE PRINTING CO.

1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
S. nadstropje, pri mostu.
Julius G. Weese, poslovodja
Tiskarna in izdelovalnica štampilj in kavčuka. Tiskamo v vseh jezikih.

SKUPNO POTOVANJE

CUNARD LINIJA priredi skupno potovanje v stari kraj na svojem najhitrejšem parniku — MAURETANIJ, ko ista odpluje iz New Yorka 27. septembra t. l.
Potnike bo spremljal od New Yorka prav do Ljubljane in Zagreba jugoslovanski uradnik družbe ter bo skrbel za udobnost potnikov.
Kakor običajno na skupnih potovanjih, bodo tudi ob tej priliki preskrbljene razne posebne ugodnosti.
Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na
Slovensko banko
Zakrajšek & Češark
455 West 42nd Street,
NEW YORK, N. Y.

5000 knjig za 5000 slovenskih družin

ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO

ENGLISH-SLOVENE READER

SESTAVIL DR. F. J. KERN.

Knjiga vsebuje začetne nauke o izgovorjavi angleških besed; vse za učenje angleščine; berilo in čitanje, posmi ter kratke angleško-slovenske in slovensko-angleški slovar (4.000 besed).

NAD 50 SLIK

Knjiga je pripravna za učenje angleščine in slovenščine.

Kupite jo svojim otrokom.

Cena \$2.00 s poštnino. Naroči se pri "Ameriški Domovini", 6117 St. Clair Ave. ali pri Dr. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NEW-YORSKO GROZDJE

Kakor vsako leto skozi zadnjih 7 let, bomo tudi letos razpošiljali new-yorsko grozdje, modro in belo, in sicer samo na debele, na vagono. Ako Vi sami ne rabite cel vagon grozdja, tedaj se združite z drugimi rojaki in naročite bo mogoče. — Očevo bi bilo povdarjanje, da daje N. Y. grozdje piščo, ki našemu naravnemu okusu najbolj ugaja.

Letošnji pridelek tega grozdja bo znatno manjši od lanskega, toda kakovost grozdja bo nedvomno mnogo boljša.

Če imate dolgotrajne izkušnje v kupovanju in prodaji N. Y. grozdja nam omogočite, da moremo svojim odjemalcem v celoti poslati najboljšo grozdje, kar se ga dobi.

Ako si želite letošnje jesen naročiti eno ali več kar najboljšega N. Y. grozdja, tedaj nam pišite takoj za pojasnila o cenah, pošiljanju, plačevanju itd. Pošljemo jih zastonj.

JUGOSLAV AMERICAN CORP.

455 West 42nd Street,
NEW YORK, N. Y.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

ŽENŠKE HVALIJO TO TONIKO

Mrs. Marie Krajk, Maribel, Wis. nam piše: "Jaz sem imam zahvaliti za svoje zdravje izborni toniki."
To je izobren preparat. Seveda zdravila imamo v naši hiši vedno v zalogi.

JOS. KLEPEC, javni notar.

107 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Urada tel. 5768; doma pa 4723-J.
Zavaruje proti požaru, vinarju in avtomobile. Prodaje in kupuje hiše in lote. Posojuje denar in ima na prodaj prve mortgages, 6%.

NOVE VRSTE harmonika

izdelana iz bele ali druge barve celuloida, in gravirana v različnih barvah.

Posebnost so nove vrste glasov, narejeni na italijanski način. Moja nad 20-letna skušnja mi omogoči, da vam naredim harmoniko po vašem okusu in da je lahka za igrati. Cene najnižje. Pišite po brezplačni cenik.

Se priporočam

ANTON MERVAR

IZDELOVATELJ HARMONIK IN MUZIKALIČNA TRGOVINA

6921 St. Clair Avenue
CLEVELAND, O.

Slov. pogrebnik in licenzirani embalmer v Newburghu

LOUIS L. FERFOLIA

3555 East 80th Street Telephone: Broadway 2520
se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe po najnižjih cenah in v najlepšem redu.

Mi preskrbujemo in prodajamo bonde javnih naprav, industrijske in municipalne bonde.

Popolna postrežba z bondi za investiranje in zopetno prodajo.

Na zahtevo dajemo vsa pojasnila K. S. K. Jednota je pri nas kupila že veliko bondov v splošno zadovoljnost.

A.C. ALLYN AND COMPANY

67 West Monroe Street, Chicago, Ill.
NEW YORK, BOSTON, PHILADELPHIA, DETROIT, ST. LOUIS, MILWAUKEE, MINNEAPOLIS, SAN FRANCISCO.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedline dišave, Knjajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katere priporoča mgr. Knajp v knjigi.

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

POZOR!!!

Najbolj priznana in pohvalna so moja zdravila po širni Ameriki, v Kanadi in v starem kraju, katere prodajam že nad 20 let, kakor Alpen tinktura, proti izpadanju in za rast moških in ženskih las. Bruslin tinktura zoper nečistost na glavi, mozolice, pege in druge izpuščaje na koži, srbečico, lišaje, rane, opekline, bule, turove, kraste, kurja očesa, bradavice. V zalogi imam tudi prašek za potne noge itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastonj. Vsaka družina bi morala imeti moj brezplačni cenik za svojo lastno korist.

Jacob Wahřit, 1436 E. 95th St. Cleveland, O. near Superior and Wade Park Ave.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

JOS. KLEPEC, javni notar.

107 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Urada tel. 5768; doma pa 4723-J.
Zavaruje proti požaru, vinarju in avtomobile. Prodaje in kupuje hiše in lote. Posojuje denar in ima na prodaj prve mortgages, 6%.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

JOS. KLEPEC, javni notar.

107 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Urada tel. 5768; doma pa 4723-J.
Zavaruje proti požaru, vinarju in avtomobile. Prodaje in kupuje hiše in lote. Posojuje denar in ima na prodaj prve mortgages, 6%.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

SEVERA'S REGULATOR

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

VEČJI ZASLUŽEK

in boljše delo dobite, ako dobro poznate angleški jezik in ameriško zgodovino. Da spoznate ameriške dogodke, šege in običaje, naročite naj-novejšo knjigo

"Ameriška zgodovina"

ki vam na poljuden, toda zanimiv način oriše dogodke ameriške zgodovine od začetka do danes. Knjiga obsega 280 strani, jo krasi mnogo lepih slik in velja samo 75 centov, po pošti 85 centov. Morala bi biti v vsaki slovenski hiši. Dobi se samo pri

Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Našim trgovcem

je dobro znana uljudna postrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemo od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke v čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jednota v svoje popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeki, katere izmenjate lahko povsod kakor izmenjate lahko povsod kakor ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740.000, je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, pres. G. G. Perry, trezor.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Pridružite se našemu 1928 počitniškemu klubu ki se sedaj ustanavlja

Mi imamo pet raznih načinov na izbero ravno tako kakor pri Božičnih hranjevalnih klubih.

To je najbolj prikladen način, da si lahko vsak teden nekaj prihranite ter si s tem zagotovite prihodnje leto potovanje in počitnice po vaši volji.

Pridite torej takoj v našo banko ter si izberite način tedenskega hranjevanja kakor vam drago.

Najstarejša in največja banka v Jolietu.

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd., N. E. CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, rogajlice in druge, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene. Načrti in vzorci KARTONJI!

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar
4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, bobotnice vsake vrste, oporoka in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.